

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 38
ОТ ЗАСЕДАНИЕТО НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 19 НОЕМВРИ 2019 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: Лозан Панов – председател на Върховния касационен съд

ОТСЪСТВА: Даниела Марчева

/На заседанието присъства Николай Найденов – и. д. главен секретар на Висшия съдебен съвет/

Разпечатка от компютризираната система за гласуване на решенията по протокола. Гласуването е в съответствие с предложението на вносителя.

/Откриване на заседанието – 9,33 ч./

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, откривам заседанието на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет – 19 ноември 2019 г.

Имам предложение за включване на допълнителна точка в дневния ред – това е точка 16. Предложението е от председателя на Върховния административен съд относно освобождаването на съдия Бузова от заеманата длъжност „съдия“ в Административен съд – София-град.

Няма възражения по отношение на включването на точката.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Уважаеми колеги, аз поддържам това предложение, като съм изложил съображения защо, а именно на 16 октомври изтече тримесечният срок, в който тя беше отстранена от длъжност, а от 16 октомври до 16 ноември няма нито един обявен съдебен акт в този период. Аз смятам, че трябва да се произнесем по нейното искане за освобождаване, като от м.май този колега не е обявил нито един съдебен акт. Считаю, че следва да се произнесем, тъй като това създава огромно напрежение както в магистратите в Административен съд – София-град, така и за хората, които чакат решение от много време.

ЛОЗАН ПАНОВ: Изказвания по отношение на включването на точка 16 като допълнителна точка в дневния ред? Не виждам изказвания.

Подлагам на гласуване предложението за включване на точка 16 в дневния ред.

Режим на гласуване. 13 гласа „за“. Благодаря Ви!

(след проведеното явно гласуване)

По внесените допълнения и на основание последвалите разисквания по дневния ред

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

I. ВКЛЮЧВА в дневния ред следната допълнителна точка:

16. Предложение относно освобождаване на Росица Борисова Бузова от заеманата длъжност „съдия“ в Административен съд – София-град.

Внася: Георги Чолаков – председател на Върховния административен съд

ЛОЗАН ПАНОВ: Започваме с дневния ред. точка 1 е избор на административен ръководител – председател на Районен съд – Златоград. Има един кандидат. Това е съдия Динко Карамфилов Хаджиев – съдия в Районен съд – Мадан и и.ф. административен ръководител-председател на Районен съд – Златоград.

Заповядайте! Г-н Кояджиков, заповядайте!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря Ви! Колеги, аз имам едно процедурно предложение. Като слушах дебатите преди 5 дни във връзка с повторното предложение за главен прокурор и изказванията на членове на Висшия съдебен съвет, които повечето от тях са членове на Съдийската колегия, аз предлагам да направим един дебат преди решаване по същество на този въпрос дали трябва да развиваме въпросната процедура по точка 1 за избор на административен ръководител и ще Ви кажа защо. Значи тук има само един кандидат, а се постави въпрос, дали когато един кандидат е избор (както пише в закона) по чл.194а или е назначаване. Та въпросът ми е (не може да има състезание с един кон, трябва да ги обсъдим тези неща) дали тази процедура е едно правно нищо, дали трябва да се прекрати, да не ѝ обръщаме внимание, дали да я развием – все неща, които трябва да обсъдим (според мен) и това е по процедурата преди да започнем изслушването на този кандидат и да преценим. Моето предложение (като слушах дебатите) е да вземем решение по процедурата – дали да я прекратим или да я продължим. Благодаря Ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Има предложение да се прекрати процедурата, така ли е, г-н Кояджиков? (Др.Кояджиков: Да.) Добре, колеги, по предложението за прекратяване на процедурата.

Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Няма да коментирам същността на това предложение, както и причините, поради които то се прави. Ние сме имали десетки пъти, в които сме разглеждали кандидатури и процедури за назначаване на административни ръководители на съдилища с една кандидатура и г-н Кояджиков много добре знае това. Доколкото си спомням, в четвъртък той гласува в подкрепа на единствената кандидатура и „против“ предложението за прекратяване на производството и понеже, доколкото си спомням, трима или четирима души от тази колегия гласуваха „против“, не знам какво мнозинство се опитва да постигне г-н Кояджиков освен, разбира се, да има връщане към тема, която вече е разрешена.

Защо в конкретния случай, според мен, е по същество, нямаме основание да прекратяваме процедурата? Говоренето в четвъртък беше свързано със специфична процедура, която е регламентирана в Конституцията и в рамките на която президентът беше упражнил правото си на вето по отношение на направеното предложение. Обсъждането, което тогава се проведе беше именно във връзка с отказа на президента да назначи предложението от Висшия съдебен съвет кандидат. Такава възможност в процедурата за назначаване на административни ръководители на съдилища, с изключение на процедурите за назначаване на председатели на върховните съдилища, както и на главен прокурор, не е предвидена, т.е. президентът изобщо няма правомощие при назначаването на административни ръководители на съдилища, той няма и по отношение на прокурорите (аз говоря за съдилища, защото ние сме в тази процедура). Така че подобно говорене, според мен, е лишено от всякакво практическо значение и от смисъл. Пак казвам – няма да си позволя да коментирам защо се прави в момента.

Разбира се, понеже има процедурно предложение, Вие ще го поставите на гласуване. Излагам тези съображения, за да обоснова отрицателния си вот по направеното предложение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Уважаеми колеги, гласувах в четвъртък „за“ продължаване на процедурата и за единствения кандидат. Ще гласувам по това, което предлагам също „против“, респективно аз съм твърдо убеден, че тази процедура независимо с един, двама или дванадесет кандидати трябва да се развие и да се реши по същество, но мотивирам от говоренето в четвъртък и то на колеги от Съдийската колегия, че това е „едно правно нищо“, „абсурд“, „трябва да се прекрати“, „процедура лишена от съдържание“ и много Ви моля, не намесвайте президента (аз за президента дума не съм обелил), като казвам, че трябва да бъде направен този дебат. Тук говоря по същество. Принципът е същият – избор на административен ръководител, дали той ще бъде един от председателите на върховните съдилища, главен прокурор или за председател на районен, окръжен, апелативен съд то е все едно. Въпросът е, че законът казва „избор“, а аз се чудя тук с назначаване ще направим, това е въпросът ми и ако ще назначаваме трябва ли да го правим това нещо? Нищо, никакви други мотиви. Мотивите, за които говори г-жа Дишева, са тези, които слушах аз в четвъртък. Нищо повече нямам като мотиви и Ви казах по същество правя предложение за дебат и аз ще съм убеден, че това не е вярната теза. Това е, нищо повече не казвам.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, благодаря Ви! Аз много се радвам, че г-н Кояджиков успя да се събуди, тъй като той не участваше в дебата както на 24.10, така и на 14.11. Не чух той да се изказва по тези въпроси и радвам се, че го прави сега в това заседание. Аз също няма да подкрепя неговото предложение за (как казахте) прекратяване на процедурата.

Изложиха се аргументи в тази посока. Двете процедури са различни и като процедурни правила, най-малкото и като възможности за участие. Единственото нещо, което ме смущава в тази процедура, а имах възможност да споделя и с председателя на Върховния административен съд, че Общото събрание е проведено на 28.03.2019 г., документите са внесени с писмо от 04.04.2019 г., а много по-късно става осъществяването на тази процедура като избор. Това е единственото нещо, което ме смущава в процедурата.

Няма да подкрепя предложението за прекратяване на процедурата, още повече, че подобно предложение не се е направило както на 24.10 като начало на процедурата, така и по отношение на 14.11. Няма как да игнорираме указа на президента и изложените мотиви и съображения към него, защото както казах в тази процедура за избор на административни ръководители-председатели на съдилища, извън председателите на Върховен административен съд, Върховен касационен съд и главния прокурор, няма участие и предвидени правомощия на президента на Републиката.

Има изказване г-жа Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! С едно изречение, което Вие току-що казахте. Аз се учудвам, че г-н Кояджиков не намира разлика между процедура за избор на административен ръководител на съд, различен от двете върховни съдилища и процедура за назначаване, за избор и назначаване на председатели на върховните съдилища. Говоря само за съдилища, защото ние сега сме в Съдийска колегия. В процедурата за назначаване на председатели на двете върховни съдилища има споделена компетентност между Висшия съдебен съвет и президента. Заради това, г-н Кояджиков, споменах президента, защото когато обсъждахме в четвъртък по какъв начин да процедира Висшият съдебен съвет вече беше упражнено правото на президента да върне

предложената кандидатура. В тази процедура, както и във всички останали процедури, когато се избират административни ръководители на съдилища, президентът няма никакво правомощие. Това е съществената разлика и затова говоренето, което в момента предлагате, според мен, не е относимо.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Господин Кояджиков, заповядайте!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Аз искам пред аудиторията тук на тази маса, която е, да Ви покажа несъстоятелността на тезите, които развивахте г-жо Дишева, г-жо Керелска, и Вие г-н Панов, защото такъв форматът, така съм го решил. Защо не тук? Защото това е пак процедура, пак за избор, а Вие говорите състезание с един кон. Тук може би е с повече от един кон, не знам. Кажете ми? Значи, очевидно, благодаря Ви за ораторството тук, че има различие между процедурата за избор на председатели на ВКС, главен прокурор и обикновените съдилища, но пак е избор. Законът казва „избор“. 194а отворете уважаеми колеги, и вижте там никъде не казва за нещо друго. А тезите, които изложихте в четвъртък исках да Ви покажа колко са несъстоятелни и как Вие сменяте Вашето становище през 4-5 дена в зависимост от ситуацията. Това исках да Ви покажа с този дебат, който опитвам да разгърна. И ще Ви помоля, като гласувате, без страх да го правите! Също и да дебатирате без страх. Благодаря Ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! И аз съм поощрен от смелостта на г-н Кояджиков и на 24.10 и 14.11, и се радвам, че сега на 19.11 той проявява тази смелост. Изказване на г-жа Пашкунова. (Цв.Пашкунова: Извинявайте!)

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз исках само това да отбележа, че изказването на г-н Кояджиков е изключително провокативно. Той цели

провокация на някакъв дебат, на който мястото нито му е сега, нито му е тук, и Вие най-добре знаете това.

Що се отнася до това дали процедурата за избор на главен прокурор е била с един участник и дали това по някакъв начин я опорочава или влияе по отношение на това дали обществото има съмнения към провеждането на тази процедура, мисля, че този въпрос е обсъждан и в мотивите на президента. Ако имате нещо „против“, може би трябва да отидете в Президентството и там да повдигнете този дебат. Очевидно и очевадно е, че двете процедури нямат нищо общо. Точно поради това и поради провокацията, която стои в основата на желанието за т.нар. „дебат“ аз повече няма да обсъждам по същество въпроса, който Вие поставяте, защото в крайна сметка, ако влезем в дебат по същество, според мен ние губим себеуважение (извинявам се!). А що се отнася до това кой го е страх, дали го е страх и т.н., нека да оставим преценката на други.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря! Като почти всичко се каза, което исках да кажа, аз само искам да предложа да минем към дневния ред. За всички на тази маса е ясно, че правилата са различни за избор на тримата големи и съответно на административни ръководители на съд и прокуратура. Става дума за избор на административен ръководител на съд, в който работи един и същи човек, само един човек, така че г-н Кояджиков също считам, че е наясно с процедурите. Нека да запазим добрия тон, да уважаваме мнението на колегите, които не мислят като нас и съответно всеки изложен аргумент дали се споделя или не от останалите, това си мисля, че вече е коментирано, обсъдено, всеки, каквото има да каже е казал и затова предлагам да минем към настоящата процедура за избор на административен ръководител на Районен съд-Златоград.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Колеги, подлагам на гласуване предложението (Прекъснат от Др. Кояджиков) Казахте предложение за прекратяване. (Др. Кояджиков без микрофон, не се чува) Да разбирам, че оттегляте предложението?

Господин Кояджиков оттегля предложението за прекратяване на процедурата.

Заповядайте, г-жо Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, г-н Панов! За всеки тук е ясно и за всички юристи е ясно, че процедурите за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт са различни по отношение на тази процедура за избор на тримата големи, но за всички трябва да е ясно, че възможността във всяка една от тях дори и за тримата големи да участва дори един участник, дори един кандидат е равнопоставена за всички процедури, не само за тези за административните ръководители, но и за тримата големи. Това е същината на дебата според мен, затова и аз приканвам да продължим с разглеждането на кандидатурата на единствения кандидат за председател на Районен съд-Златоград и ще кажа нещо повече, че за много от органите на съдебната власт дори липсва желание за кандидати за административни ръководители и това е тревожното. Върху това трябва да помислим, а това, че г-н Хаджиев се е съгласил да участва в дебат за административен ръководител, да го изслушаме и видим неговата концепция, да видим неговите възгледи за развитието на Районен съд-Златоград е повече от позитивно, защото пак казвам особено в малките съдилища, особено в райони, отдалечени от общински центрове, желанието на колегите да участват в такава процедура все повече намалява. Затова адмирации към колегата Хаджиев, че е заявил желание за участие в такъв избор. И пак повтарям - еднакви са възможностите за всеки един магистрат, който отговаря на

изискванията да участва в състезание за избор както на редови административен ръководител, така и като кандидат за един от постове за тримата големи. Но тук естествено, че процедурите са различни, всички го знаем, но възможностите за участие дори на един кандидат са едни и същи във всяка една от тези процедури.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да започнем все пак по точка 1, ако нямате нищо против. Доклад за колегата Хаджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви! Предложението на КАК е да бъде проведен на основание чл. 194б, ал. 1 от ЗСВ избор за назначаване на длъжността „административен ръководител - председател“ на Районен съд-Златоград. Както се разбира, имаме един кандидат. Това е колегата Динко Карамфилов Хаджиев. Ако ми позволите да докладвам становището за професионалните качества, изготвено от КАК, а то е, че според колегите липсват данни, които поставят под съмнение високите професионални качества на съдия Хаджиев спрямо длъжността, за която кандидатства, а именно „административен ръководител - председател“ на Районен съд-Златоград. Идентично, имам предвид положително е и становището на Комисията по професионална етика. Видях, че колегата е отпред, може би да пристъпим към изслушване.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Нека да поканим кандидата – съдия Хаджиев.

(Динко Хаджиев влиза в залата)

ДИНКО ХАДЖИЕВ: Добър ден!

ЛОЗАН ПАНОВ: Съдия Хаджиев, по точка първа от дневния ред. Предстои Вашето изслушване като кандидат за административен ръководител – председател на Районен съд-Златоград. Имате възможност в рамките на до 20 минути да изложите своята концепция и визия за развитието на съда. Заповядайте!

ДИНКО ХАДЖИЕВ: Уважаеми господин Председател на Върховен касационен съд, уважаеми господин Председател на Върховен административен съд, уважаеми членове на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, представил съм концепция за стратегическо управление на Районен съд-Златоград, която смятам, че отговаря на необходимата структура, която е заложена. Накратко ще се опитам да маркирам основните неща и да допълня някои неща към концепцията, защото тя е представена все пак за 2018 г., докато дойде ред за изслушването.

Мотивите, които са ме накарали да кандидатствам за административен ръководител на Районен съд-Златоград са добрите резултати, които съм имал председател на Районен съд-Мадан. През двата ми мандата тези добри резултати са залегнали в годишните отчети, в ревизиите, които са извършвани от Инспектората и от Окръжен съд-Смолян, така че смятам, че аз мога да бъда полезен за развитието на Районен съд-Златоград. Освен това самият съд в Златоград винаги също е имал високи резултати и това би довело до едно обогатяване за самия мен от добрите практики, които са въведени от колегите, които преди това са работили. След като изготвих концепцията и работих като и.ф. председател и съдия в Районен съд-Златоград се убедих и в нещо друго, което е полезно, а именно по-лесно се работи в една община, в която човек не е израснал и няма роднини, познати, близки и т.н. Искам да кажа, че се пишат много малко отводи по делата. В този смисъл за един външен съдия е по-лесно да се работи, макар че аз познавам Районния съд в Златоград и донякъде обществеността още от 2000 г., когато със заповед на председателя на Окръжния съд сме се замествали съдиите от Маданския и от Златоградския съд, когато е имало отводи или върнати дела, така че познавам и представителите на органите на съдебната власт, на МВР, донякъде на обществеността и

откакто съм изпълняващ функциите административен ръководител поддържа много добри колегиални отношения с прокуратурата, с МВР, донякъде с органите на местното самоуправление, чисто служебно, които добри отношения обаче не влияят на работата и независимостта на съда при разглеждане на дела. Това е относно личната мотивация.

Относно кадровата обезпеченост. Имаше проблеми, защото Районен съд-Златоград работеше с един съдия и след завръщането на втория съдия вече работим с пълен съдийски щат. Предстои обаче отново да възникне този проблем, защото лятото на 2020 г. вторият съдия прави 3 години стаж и смята да участва в конкурс за преместване, което автоматично ще означава, че Районен съд-Златоград за известен период от време ще работи отново в състав от един съдия, а когато един съд, който има по щат двама съдии работи с един съдия, той работи с 50 % от щата си. Ако един съд има 10 съдии по щат и един отсъства, той работи с 90 % от щата си. Така че затруднението отново ще бъде сериозно и ще се разчита на командировани съдии. За съжаление, такива се командирват и в Районен съд-Мадан, така че затруднения ще има не само в Районен съд-Златоград и Мадан, в Окръжния съд и в Районния съд в Смолян, откъдето се покриват съдилищата, в които има по-малко съдии. Надявам се, в случай, че бъда избран за административен ръководител и нещата се развиват така, както ги описвам, на по-бързо включване в конкурс за първоначално назначаване на втората бройка, за да може да се работи в пълен състав.

Служителите са 14 броя, всички работят, няма отсъстващи, нямаме проблеми на този етап. Предстои пенсиониране в близките 2-3-4 години на някои от тях, след което ще бъдат провеждани евентуално конкурси за назначаване на други на тяхно място при спазване на всички

нормативни изисквания и най-вече на високи професионални и нравствени качества.

Относно сградата. Последният ремонт е от 2019 г., създадени са добри условия за работа в сградата, икономисват се вече енергия за отопление. В концепцията си съм застъпил идеята, че винаги, когато се правят ремонти или някакви подобрения, трябва да се съблюдава и да не се правят излишни харчове. Това, което предстои откъм сградата да се извърши - имаме проблем с гаражите, които са под нивото на пътя и се наводняват. Може би бъдещият административен ръководител следва да положи усилия там да се проектира за вдигане на гаражите, за да не се наводняват, защото така може да пострада и служебния автомобил. И вътре в самите помещения има една ламперия, за която така плахо ми беше подсказано от специалисти по пожарна безопасност, че не се знае какво е състоянието зад тях на кабелите и в един момент може да възникне проблем, не дай си Боже да се подпали нещо, така че там предстои едно изследване професионално, след което евентуално могат да бъдат изискани средства това да се приведе в съответствие.

Със Службата по вписванията нямаме проблем. Колежката ѝ се наложи да бъде и нотариус, което е изключително рядко в България, на много малко места. Успя и се справя успешно. Беше ѝ определено допълнително възнаграждение. Със съдебното изпълнение нямаме проблеми също така.

Движението на делата бележи развитие, т.е. увеличение от периода от 2014 до 2017 г. През 2018 г. има лек спад, но ние няма как да влияем на бройката на делата. Значи хората са тези, които предизвикват нашата работа. Така че тези са зависимостите там. Съдебните актове се изготвят в срок, в тримесечен срок висок процент от съдебните актове са изготвени. Качеството на правосъдието също е отразено в концепцията. Мисля, че процентът потвърдени съдебни

актове говори за доброто качество. Лично за мен е предизвикателство в Районен съд-Златоград и големия брой вещни искиви обезпечения (аз съм го отбелязал и в концепцията) и полагаме усилия и там да се справяме успешно, но засега резултатите мисля, че са добри.

Поддържаме, както казах, добри отношения с прокуратурата, със служителите от МВР и „Гранична полиция“, местното самоуправление. Нямаме проблеми. Това е, което накратко мога да кажа. Отговорил съм на въпросите на Българския институт за правни инициативи. Може би, ако има въпроси.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, г-н Хаджиев!

ДИНКО ХАДЖИЕВ: И аз благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, заповядайте за въпроси към съдия Хаджиев. Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Аз бих искала да Ви попитам за становището Ви. Смятате ли, че Районен съд-Златоград може да работи с един съдия? Чета в концепцията Ви данните за средната натовареност. Виждам, че за 2017 г. е 23,5, за предходните две години горе-долу е около същата цифра 22 дела на месец, Вие сте изложили разбира се и обосновал защо действителната натовареност е по-голяма, но така или иначе тя е по-ниска от средната за страната. Какво е Вашето становище по този въпрос Може ли Районен съд-Златоград да функционира успешно, ако бъде съкратен един съдийски щат и Вие, ако сега бъдете избран за председател, останете единствен съдия в този съд и председател, и да изпълнявате всички останали функции, включително и нотариална функция, ако и когато се наложи, както преди малко споменахте, защото също взимам повод от това, което посочихте преди малко, през следващата година твърде вероятно е Вие да останете (ако бъдете избран за председател) единственият съдия в този съд е другият щат да остане незаает, и както вече има опит

тази Съдийска колегия с един друг пограничен малък районен съд е твърде вероятно да се пристъпи към закриване на този щат. Какво е Вашето становище по този въпрос и в частност за Районен съд-Златоград да говорим?

ДИНКО ХАДЖИЕВ: Ако остана да работя самичък, аз съм работил самичък доста дълги години в Мадан, където натовареността беше висока. Сега следва да се има предвид и обстоятелството, че в малките съдилища няма специализация. Един съдия работи абсолютно всичко, покрива цялата материя, всички наказателни дела, всички граждански, всички административно-наказателни и трябва да познава цялата съдебна практика. Сега сме улеснени в това отношение с новия продукт на „Апис“, който дава възможност да излязат тълкувателни решения, постановления и практика по чл. 290. Въпреки всичко от позицията на човек, който е работил самичък дълги години, казвам, че ще е трудно, няма да е невъзможно, но ще бъде много трудно поради принципа за случайния избор трябва да отпадне. Да, след като ще работи самичък, то този принцип..., но въпреки това ще се налага да се помага, ще има дела върнати за нов състав, все пак някъде ще има човек, познат на съдията, има възможност да си направи отвод. Един съдия може да поеме по-голям обем от работа. Аз я виждам натовареността, че е под 30 и някъде до около 30, 30 и няколко дела може да бъде натоварен, но въпреки това ще следва да се помага, а в същото време пък аз съм описал и помощта от Окръжния съд, те и там не са много съдиите, когато някой от тях дойде и разглежда дело в районен съд, след това не може да участва като въззивна инстанция.

Отговорът ми е би могъл да работи самичък, би могъл да поема повече работа, но ще трябва да се помага и това ще създаде още напрежение. Може би, ако се изпращат така, както сега е подета инициатива на по-слабонатоварените съдилища да разглеждат

заповедни производства, за да се изравни натовареността, също е вариант в тази насока. Казвам – може и сам да работи, трудно, но ще трябва да се помага.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Във връзка с този въпрос с оглед обстоятелството, ако се стигне до подобно състояние според Вас дали трябва да се промени нормативната уредба дотолкова, доколкото единственият съдия може да му се наложи да отсъства по обективни причини и е необходимо някой да го замества, да си ползва също своята отпусака и т.н. В този смисъл законови промени, според Вас, необходими ли са да се направят?

ДИНКО ХАДЖИЕВ: Задължително, поне за случайния избор правилата трябва да се променят. (Л.Панов: Командироване, когато сте в отпусък?) Командироване. Значи имаме право на около 40 дни отпусък, когато е в отпусък единственият съдия, те идват молби за обезпечение, трябва да се правят разпити пред съдия, трябва да се одобряват протоколи за претърсване. Аз и в момента просто съм обяснил на колежката, която е от София и е с малко дете, и трябва да пътува, когато се прибере в София предимно аз ще бъда дежурен и е така за събота и неделя. Трябва да се има предвид, че тогава единственият съдия трябва да е изключително вързан към съда. Когато бях в Маданския съд ми се е налагало от МЕТРО Пловдив да бързам с колата, малко и в разрез с правилата за движение по пътищата, за да стигна навреме в Мадан, където съм бил дежурен, за да върша спешни действия. Така че би трябвало да се обмисли и да се чуе становището на тези малките съдилища как би рефлектирало, защото сега на едно такова изслушване едва ли бихме могли да споменем всички аргументи и да обмислим отвсякъде проблематиката, която би възникнала. А при това положение този съдия няма право и да се разболява.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Колеги, други въпроси към съдия Хаджиев? Господин Новански, заповядайте!

БОЯН НОВАНСКИ: На мен ми се иска да доразвия въпросите, които Ви зададоха, в смисъл такъв, ако е възможно, разбира се, да стигнем и малко по-далеч. Какво Ви е мнението относно прекрояването на съдебната карта, а не това да остане един съдия или двама и то във връзка с финансирането, да се има предвид, че бюджетът на Районен съд-Златоград е 700 000 лв.?

И вторият въпрос е за мястото на заповедното производство в съдебната система, в частност във Вашия съд, въпросът е вън или извън заповедното производство от съдебната система, какво Ви е мнението?

ДИНКО ХАДЖИЕВ: За прекрояването съм имал възможност да участваме в работните срещи, с г-жа Димитрова бяхме, там стигнахме до извод и за оптимизиране на щата, първо се коментираше. Да, да, това беше за оптимизиране на щатовете. За прекрояване на съдебната карта сега там, където делата трайно във времето са малко, няма да споменавам бройка, но то се вижда, че има съдилища, в които делата трайно във времето 5-6-7-8-10 години продължават да са малко. Явно прекрояването трябва да стане след като се налагат и бюджетни икономии. В пограничните райони много пъти сме имали възможност да коментираме. Смятаме, че съществуването не само аз, а и останалите колеги от районните съдилища смятаме, че тези съдилища следва да останат, защото това касае в един момент и национална сигурност. Имали сме възможност да го мотивираме защо. Ако държавата в нашите райони абдикира чрез своите държавни органи от районите се отваря възможност за чужди влияния и примерът е с българското население, което живее в Северна Гърция, там всички сме наясно, то говори български език, ама брои на турски и ходят, и учат по едни турски

университети. Така че аз смятам, че съдилищата са символ на българщината и в тези погранични райони на този етап трябва да останат още повече, че натовареността на съдилищата в пограничните райони не е толкова малка и както стана въпрос в Районен съд-Златоград делата са под 30, и познавам и Районен съд-Мадан – там натовареността може да е малко по-висока с 1-2 броя дела. Това ми е мнението, но пак казвам – там, където делата трайно във времето са малко, явно то от само себе си се налага това действие. (Б.Новански: Заповедното производство?) Вътре в съдебната система или извън? Заповедните производства напоследък така, като следим и съдебната практика, тълкувателни решения, това си е работа за юристи и то с определени качества, налага се да се изследват много отношения. Моето мнение, е че заповедните производства трябва да останат в съдебната система, защото това е правна материя и напоследък не е елементарна.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, съдия Хаджиев. Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: По повод на заповедните производства, защото стана въпрос и преди това Вие споменахте как може да се преодолее ниската натовареност в малките съдилища. Вие казахте, че централизираното разпределение на заповедните производства би довело до натоварване на по-нисконатоварените съдилища съответно до облекчаване натоварването в по-високонатоварените съдилища. Всеизвестно е, че заповедните производства (тези по чл. 410 от ГПК) изискват малко технологично време за написване на заповедта, нали така по този въпрос? (Д. Хаджиев: Да.) Да. Как смятате, всъщност всеобщо е (поне такава е моето виждане) разбирането, че времеемката и трудоемката част от работата по тези дела е след издаването на заповедта, при връчване,

при търсене на длъжниците и т.н. Как смятате, че този въпрос би могъл да бъде преодолян практически, ако дело, което сега е подсъдно на Районен съд-София бъде изпратено за разглеждане по системата за централизирано разпределение в Мадан, заповедта се издава и какво на практика според Вас трябва да се случи насетне, за да се натовари Районен съд-Златоград, а пък да се облекчи Районен съд-София, длъжникът живее тук в София? Как практически смятате, че биха могли да се случат нещата?

ДИНКО ХАДЖИЕВ: Благодаря! Ще започна оттам. Когато дойде заповедно производство било по чл. 410, било по чл. 417, те възникват едни сложни въпроси още при решаване на въпроса дали да се издаде заповед за изпълнение от самия съдия. Сега в момента следим за едни нищожни клаузи и т.н., оставяме много често заявленията без движение, за да се изчисти точно самото заявление, след което, ако бъде постановена заповед за изпълнение в нашия район, обикновено е по-лесно, намират се длъжниците, лепят се уведомления, когато е нужно и т.н., но когато от Софийския районен съд пристигне заявление за издаване на заповед за изпълнение в Районен съд-Златоград, по електронен път следва всичко да се извърши много бързо и тогава пак ще бъдат натоварени обаче призовкарите в Софийския районен съд. Аз разбирам.... (А. Дишева: Кой съдия ще следи за адреса?) Ами докладчикът по електронен път трябва да си връща информация при съдията, която е издал заповедта. Оттам нататък този докладчик следва да продължи цялата работа до края. (А. Дишева: Няма ли да доведе до допълнително забавяне?) Ами адресът, ако е в София, да, до известно допълнително забавяне, но аз мисля, че ако делото остане в Софийския районен съд и чака произнасяне от съдията, може да продължи и повече, докато се произнесе самият съдия, а той и връчителят, ако не може да намери длъжника, той няма

да го намери и ако докладчикът е в Златоград, и ако докладчикът е в София. този проблем с намиране на длъжниците е ясен, а пък по електронен път информацията върви много по-бързо,. Но ако тръгнем към въвеждане на електронно правосъдие, аз винаги съм подозирал, че може се стигне и до искания за отпускане на още бройки за системни администратори, защото когато, отсъства или е в отпуск системният администратор, особено в малък районен съд (реплика на А.Дишева без микрофон, не се чува) Може би за в бъдеще, ако тръгнем да правим електронно правосъдие, това ще възникне, в отпуск няма как да работим, да качваме съдебни актове и т.н., и да сме адекватни. Това са неща, които според мен предстои да възникнат като въпроси за решаване. Това е.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, съдия Хаджиев. Госпожо Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Понеже стана въпрос за съдебни администратори и тяхната полза за работата на съдилищата особено в условията на електронно правосъдие, искам да Ви попитам (търсих в концепцията, но не можах да намеря отговор) съдът разполага ли със системен администратор, който работи по трудов договор в този съд или ползвате на граждански договор, по съвместителство?

ДИНКО ХАДЖИЕВ (без микрофон): На трудов договор работи системният администратор и...когато излезе в отпуска момчето е съвестно, идва и работи дистанционно и т.н., и дори е търсен от останалите съдилища. Лично, когато съм бил в Мадан и е отсъствал оттам системният администратор съм го молил и съм го търсил и той винаги е бил адекватен, идвал е и е помагал, така че благодарение на него всичкото това нещо - поддържането на програми и т.н., върви и много съм доволен в това отношение. (О.Керелска: Тоест той работи само в...) На трудов договор само в Районен съд-Златоград, да.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да, да, но да си продължа въпроса. Благодаря за отговора. Известно ли е докъде е стигнала актуализацията на Вашия сайт в Районен съд-Златоград?

ДИНКО ХАДЖИЕВ: В момента върви и точно преди да дойда разговарях с него и той ми обясни, че актуализацията върви на сайтовете на всички съдилища, както и на нашия, да, но от този процес на страдат гражданите – всичко, което са получавали като услуга продължава да го получават. Така че следят си делата и всичко. Няма проблеми. (О.Керелска без микрофон: ...до 30 ноември тази актуализация трябва да приключи...) Сега след като се върна ще проверя още веднъж... Мисля, че нещата са напреднали и оставя да проконтролирам още веднъж само да видя докъде е стигнала. Мисля, че е на финал. (О.Керелска: Да, благодаря!) И аз Ви благодаря!

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, други въпроси към съдия Хаджиев?

Заповядайте!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Колега Хаджиев, какво е Вашето виждане за комуникацията между Районен съд-Златоград, респективно Мадан (имате впечатления) от работата по наказателните дела в случаите, в които прокуратурата закри част от районните прокуратури и създаде териториални отделения. Каква е комуникацията на съдиите с прокуратурите във връзка със създадените вече териториални отделения при закрити прокуратури във Вашия съдебен район? Доколкото знам доста такива процедури вече са факт за закриване на районни прокуратури. Каква е комуникацията по наказателните дела и един наказателен съдия (Вие гледате наказателни и граждански дела) с тези териториални отделения? Да, благодаря!

ДИНКО ХАДЖИЕВ: Благодаря! Разговаряли сме с колегите, постоянно се срещаме, чуваме се по телефоните. Съдийската работа по никакъв начин не страда от това нещо. Значи явяват се прокурорите. В

Мадан работи в момента един колега прокурор, в Златоград работят двама прокурори, в Златоград не е преструктурирана прокуратурата. Просто, когато има нужда се явяват прокурори от Районната прокуратура в Смолян или от Окръжната прокуратура в Смолян, но колегите достатъчно добре си подреждат нещата, така че нямаме случаи на отложено дело или отложено във времето дело. Затова, че не се е явил прокурор не страда и качеството на техните съдебни актове, на обвинителните актове. Доколкото знам, малко повече се е увеличила работата на самите служители в тези отделения, в които няма районен прокурор, защото те трябва всичко по електронен път да изпращат в Районната прокуратура в Смолян, да чакат връщане и т.н. В конкретика сами те знаят, аз като съдия мога да кажа още веднъж, че работя много добре с Районна прокуратура-Златоград с Районна прокуратура-Мадан, с колегите в Смолян, така че не страда съдийската работа и не съм чул и оплаквания от граждани между другото. Доколкото знам те така са организирали нещата, че когато човек трябва да отиде за удостоверение и си отиде в Маданската прокуратура го получава, доколкото ми е известно. (В.Имова: Благодаря!) И аз благодаря!

ЛОЗАН ПАНОВ: Други въпроси към съдия Хаджиев? Заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Хаджиев, чета тук Вашата биография и виждам, че Вие сте били административен ръководител два мандата в Мадан, след това и.ф. административен ръководител на Златоград почти две години. Нали така? (Д.Хаджиев: Да.) Говорим за „вечните началници“, тъй като това е една тема, която се поставя често в Съдийската колегия. Вие почувствахте ли се вече началник и съответно това ли Ви мотивира да кандидатствате за този пост? (Б.Магдалинчев без микрофон: Особено след като сте сам като съдия.)

ДИНКО ХАДЖИЕВ: Благодаря! Очаквах такъв въпрос. (Г.Чолаков без микрофон: ...за „вечните началници“ какво е Вашето становище?) В Мадан бях два мандата председател на районния съд, след което повече от половин година бях редови съдия. Когато се освободиха съдийските места в Районен съд-Златоград този съд, остана без нито един съдия, при което се сменяхме. Аз бях решил, че трябва човек да си почине от административната работа, защото този, който не е бил административен ръководител той не знае това какво коства. Значи отговаря човек за цялата сграда, за всички дела, за всички служителите, за отношенията с останалите институции, телефонът звъни по всяко време, не можеш да си изключиш и т.н. Така че когато бях редови съдия, се чувствах съвсем спокойно, отговарях си за делата, написвах си ги, след което можеше човек и да излезе навън. Да, обаче дойде предложение и то няколко пъти с ръководството на Окръжния съд имахме преговори, за да отида в Златоград. Първоначално се съгласих да отида временно, изпълняващ функциите председател, да, но проблемът там не се решаваше, след което дойдоха и предложенията и казано на жаргон „кандърдисванията“ да остана и административен ръководител. Истината е, че видях, че се работи добре и приятно в Районен съд-Златоград и поради тази причина участвам в тази процедура. Сега участвам и доколкото чух дебата защо съм самичък, участвах самичък мисля, че вторият колега няма изискуемия стаж да участва, няма и желание, така че няма как човек да доведе със себе си и друг кандидат. (Г.Чолаков без микрофон: От колко време там няма административен ръководител?) В Златоград ли? От 2017 г., когато (Г.Чолаков без микрофон: юни 2017 г.) Да, когато колегата стана...(прекъснат от Л.Панов: ... Административен съд-София.) Да, да.

След това по въпроса за вечните ръководители. Много пъти съм обмислял отговора на този въпрос и според мен би могло и така да

се отговори. Значи един административен ръководител, ако е бил успешен и ако няма оплаквания от неговата работа било от граждани, било от служители, било от останалите колеги, мисля си, че неговият управленски опит би могъл да се използва, защото в крайна сметка държавата го е изграждала, плащайки му една малко по-висока заплата. Така че преценката е на Висшия съдебен съвет дали определен административен ръководител прекалено много се е вживял в тази си роля или просто участва чисто...(Г.Чолаков без микрофон: конкретно преценка при всеки случай) Да, това е отговорът ми. (Г. Чолаков: Благодаря!) И аз благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, с оглед зададения въпрос не мисля, че г-н Хаджиев е типичният ръководител (как го нарекохте?) (Г.Чолаков: вечните началници) Защото, както се разбира и се вижда от неговото професионално развитие, че той е бил редови съдия, оттеглил се е от една такава длъжност (това по никакъв начин не го смущава), виждал съм го, когато всъщност се избра председател на Районен съд-Мадан, колегата Хаджиев се отдъхна от ангажиментите, които е имал в продължение на два мандата. Също така освен това мисля, че всички се убедихме, че той няма нищо „против“ да бъде редови съдия и да упражнява това, и колегите са се допитвали до него с оглед на възможността да бъде полезен за Районен съд-Златоград.

Заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ще задам въпрос съвсем накратко, за да не остане нещо неясно. Вие довършихте ли си мандата като административен ръководител на Мадан? (Д. Хаджиев: Да, да.) За да стане съвсем ясно - не сте напуснал длъжността „административен ръководител“ на Мадан, за да кандидатствате за длъжност „административен ръководител“ на Златоград? Аз знам отговора, но

нека да стане ясно, защото ми се струва, че друг нюанс придоби последното говорене.

ДИНКО ХАДЖИЕВ: След като ми свърши втория мандат като административен ръководител в Мадан, продължих като изпълняващ функциите там, защото нямаше кандидат. Дойде колега от Районната прокуратура в Смолян. Аз изкарах 7-8 месеца редови съдия, за което време казвам, че така почувствах спокойствие и облекчение, след което дойдоха предложенията за Златоград. Така че не съм бързал да напусна Мадан, за да „оглавя ръководна длъжност“ казано в кавички. Господин Панов присъства на встъпването на новия ръководител в Мадан и с него бяхме по всяка канцелария, коментирахме всичко какво е направено, какво предстои да се направи, така че мисля, че имате впечатления.

ЛОЗАН ПАНОВ: Това беше много важно да се изясни. Колегата Хаджиев не си е прекратявал предсрочно втория мандат или пък първия мандат, продължил е да работи като редови съдия в Районен съд-Мадан и след това вече колегите, които са почувствали необходимост да го ангажират с работата в Златоград, което е станало (разбира се) с неговото желание, са се обърнали към него и всъщност той първоначално като изпълняващ функциите, а впоследствие вече и като кандидат за поста. Така че тези нюанси са много важни, защото те дават малко по-различен образ от понятия, които се използваха в дискусиата и в задаването на въпросите.

Други въпроси към колегата? Не виждам други въпроси.

Ще помоля съдия Хаджиев да изчака. Благодаря!

ДИНКО ХАДЖИЕВ: Благодаря!

(Динко Хаджиев излиза от залата)

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, по точка първа от дневния ред.

Не мисля, че това ще бъде едно сложно решение за нас като колективен орган. Пред нас е един колега, който е доказал своите професионални качества, има атестация, която показва добри резултати от неговата работа и като редови съдия, и като председател на Районен съд-Мадан в продължение на два мандата. Стана ясно от зададените въпроси, от уточненията, че самите колеги в региона (един район със специфични проблеми, различни от тези в много други съдилища) са се обърнали към него с молба да бъде полезен със своя опит (а това се е случило). Виждате и подкрепата, която той е получил на Общо събрание, което се е провело на 28.03.2019 г. и мисля, че представянето му днес показва по един недвусмислен начин, че колегата Динко Хаджиев може да оглави Районен съд-Златоград и да бъде един уважаван ръководител в тази съдебна институция. Призовавам Ви да го подкрепим! (Г.Чолаков без микрофон: Просто има разминаване. Динко Хаджиев Карамфилов, докато тук е Динко Карамфилов Хаджиев. Сменени са му имената. Аз не знам точно как е.) Да, да. Мисля, че тук в становището на КАК също е Динко Карамфилов Хаджиев, а и мисля, че самите съдебни актове той ги подписва като Динко Хаджиев и така е известен. (Г.Чолаков: Той си е подал заявлението като Динко Хаджиев Карамфилов. В самото му заявление за участие в конкурса. Това е.) Е, не, мисля, че не е необходимо.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, аз ще подкрепя тази кандидатура, тъй като нямам причина да не го направя.

По отношение на въпроса, който зададох, тъй като това възбуди някакво напрежение, не знам защо, категорично аз винаги съм считал, че това не е проблем. Считам, че това е административен капацитет, който следва да бъде използван както и колегата заяви. Не е необходимо да се чете решение на Конституционния съд, знам, че няма никакъв проблем това да се случи и винаги съм подкрепял такива

кандидатури точно с тези съображения, но понеже някой път се говори за това, поради това поставих този въпрос да го изчистим във връзка с гласуването.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Аз също ще подкрепя кандидатурата на съдия Хаджиев. От данните, които са предоставени на нашето внимание се установява, че той има много добра атестация, изискванията за нравствените му качества отговарят на тези на закона. Освен това от изслушването, което днес проведохме, от съдържанието на концепцията, от отговорите, които е дал на поставените му въпроси от неправителствена организация считам, че той доказва своите професионални качества, възможността си, способността и положителното намерение да ръководи Районен съд-Златоград в съответствие с изискванията на закона. И понеже голяма част от вниманието на този дебат се съсредоточи върху това какво е бъдещото на малките районни съдилища от пограничните райони, какъвто е Районен съд-Златоград, аз държа да заявя, че съм приятно впечатлена от отговорите, които съдия Хаджиев даде. Те показват едно задълбочено разбиране на проблемите на малките съдилища от погранични райони, от необходимостта за гарантиране на държавността в такива райони и споделям неговото виждане за това каква е минималната численост на един районен съд в подобен район. Казвам това в подкрепа на виждането си, че съдия Хаджиев притежава необходимите професионални и нравствени качества за заемане на длъжността на административен ръководител.

И в заключение две изречения ще си позволя относно дебата за т.нар. „вечни началници“. Първо, споделям виждането, че г-н Хаджиев не е типичният вечен началник, макар че никой не се е ангажирал с определение на това понятие. Ненапразно го питах дали

кандидатстването му за тази длъжност е предхождано от намерение за напускане на друга административна длъжност, за да заема длъжността ръководител на конкретния районен съд. Той отговори „Не“ и за мен беше ясно и от материалите, но беше важно това да стане съвсем ясно.

Освен това, въпреки призива на г-н Чолаков да не четем решенията на Конституционния съд, аз ще с позволя да го направя. След Решение № 3/2018 г. по конституционно дело № 9/2017 г. на Конституционния съд не би следвало да има различно тълкуване на чл. 129, ал. 6 от Конституцията. С това решение се казва, че изразът "с право на повторно назначение" (по смисъла на този конституционен текст) изключва възможността за назначаване на едно лице за административен ръководител на конкретен съд, прокуратура или следствена служба за повече от два мандата. Случаят не е такъв, защото той кандидатства за административен ръководител на друг съд. Ако е имало преди въпросното решение на Конституционния съд възможност за различно тълкуване на този конституционен текст, с приемането на цитираното решение тази възможност вече е отпаднала поради обвързващия характер на тълкуването от Конституционния съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Всъщност въпросите на г-н Чолаков бяха много важни за изясняване на фактите относно кариерното развитие на колегата Хаджиев. Както стана ясно той не е кандидатствал за тази длъжност, защото в момент, в който изпълнява тази длъжност в друг съд, има прекъсване в периода, в който той е бил административен ръководител и в никакъв случай, както вече се каза не е типичният „вечен началник“ или „апаратчик“, или каквото и да било друго, и примерите, които можем да дадем са различни, така че колегата Хаджиев изобщо не попада в тази категория.

Ако няма друго изказване, колеги режим на гласуване?

Режим на гласуване.

13 гласа „за“. Благодаря Ви!

1. ОТНОСНО: ИЗБОР на административен ръководител – председател на Районен съд – Златоград

Кандидат:

- Динко Карамфилов Хаджиев – съдия в Районен съд – Мадан и и.ф. административен ръководител-председател на Районен съд - Златоград, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, (*Атестиран с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 34/22.10.2019 г., комплексна оценка „Много добра“*)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

След проведеното явно гласуване и при обявения резултат: 13 гласа „за“ и 0 гласа „против“, на основание чл. 194б, ал. 4 от ЗСВ, **НАЗНАЧАВА Динко Карамфилов Хаджиев** – съдия в Районен съд – Мадан и изпълняващ функциите "административен ръководител-председател" на Районен съд - Златоград, с ранг „съдия във ВКС и ВАС" на длъжността "административен ръководител – председател на Районен съд – Златоград", с ранг "съдия във ВКС и ВАС", с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблицата за определяне размерите на максималните основни месечни заплати на съдии, прокурори и следователи по длъжности, **считано от датата на встъпване в длъжност.**

ЛОЗАН ПАНОВ: Нека да извикаме съдия Хаджиев.

(Динко Хаджиев влиза в залата. Лозан Панов му обявява резултата от проведеното гласуване, след което Динко Хаджиев излиза от залата)

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, продължаваме със следващите точки от дневния ред. Точка 2 и точка 3 са „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с Инспектората на ВСС“.

Колега Дишева, по точка 2. Мониторите ще се изключат ли?

(Лозан Панов излиза от залата)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Няма основание да разглеждаме тази точка от дневния ред при закрити монитори.

От името на Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с ИВСС“ към Съдийската колегия докладвам предложение за приемане за сведение на Заповед № РД-0490/30.09.2019 г. на административния ръководител - председател на Административен съд-Варна, с която на основание чл.327, ал.1 от Закона за съдебната власт е обърнато внимание на съдия Мария Димитрова Иванова-Даскалова - съдия в Административен съд-Варна. И второто предложение е тази заповед да бъде приложена към кадровото дело на съдията.

Съвсем накратко. Заповедта за обръщане на внимание по чл.327, ал.1 от ЗСВ е издадена за подобряване на организацията на работата на съдията относно спазване на срока за изготвяне на съдебните актове по чл.172, ал.1 от АПК. В мотивите на заповедта са посочени просрочия, забавено произнасяне по няколко дела, които са послужили като основание на административния ръководител да издаде заповедта за обръщане на внимание за подобряване на организацията на работа. В заповедта се съдържа и указание до съдия Мария Иванова-Даскалова за изготвяне на съдебните актове по конкретни дела с посочване на конкретната дата, на която са обявени за решаване. Освен това се съдържа и указание, че ако в указаните в т.3 от заповедта срокове съдията не постанови съдебните си актове, ще бъде

инициирано образуването на дисциплинарно производство по реда на Глава шестнадесета от Закона за съдебната власт. Контролът по изпълнение на заповедта е възложен на заместник-председател на Административен съд-Варна.

Заповедта е връчена на съдията, не е обжалвана в срок, поради което към днешна дата и към датата на заседанието на Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с ИВСС“ тя е влязла в сила. В съответствие с установената практика на Съдийската колегия заповедта се докладва след влизането ѝ в сила и се предлага тя да бъде приета за сведение и да бъде приложена към кадровото досие на съдията.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, изказвания? (Няма.)

Режим на гласуване по така предложената точка от дневния ред. Приемаме за сведение и прилагаме към досието заповедта на председателя на Административен съд-Варна за обръщане на внимание на съдия Мария Даскалова.

Резултат: 9 гласа „за“, 0 - „против“. Има взето решение.

(след проведеното явно гласуване)

2. ОТНОСНО: Заповед № РД-0490/30.09.2019 г. на административния ръководител на Административен съд - Варна, с която, на основание чл. 327, ал. 1 от Закона за съдебната власт, е обърнато внимание на Мария Димитрова Иванова-Даскалова - съдия в Административен съд - Варна

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

2.1. Приема за сведение Заповед № РД-0490/30.09.2019 г. на административния ръководител на Административен съд - Варна, с която, на основание чл.327, ал.1 от Закона за съдебната власт, е

обърнато внимание на Мария Димитрова Иванова-Даскалова - съдия в Административен съд - Варна.

2.2. ПРИЛАГА Заповед № РД-0490/30.09.2019 г. на административния ръководител на Административен съд - Варна към кадровото дело на съдията.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Дишева, по следващата точка, която Вие ще докладвате.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Тази точка също няма основание за разглеждане при закрити монитори.

От името на Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с ИВСС“ към Съдийската колегия докладвам предложение за приемане за сведение на Решение № 14485/29.10.2019 г. на Върховния административен съд, петчленен състав на II колегия, постановено по административно дело № 3837/2019 г., с което се оставя в сила Решение № 978/23.01.2019 г. на Върховния административен съд, Шесто отделение, по административно дело № 9528/2018 г. С последното решение се отхвърля жалбата на председателя на Върховния касационен съд и вносител на предложение за образуване на дисциплинарно производство и налагане на дисциплинарно наказание на съдия Даниела Георгиева Дончева - административен ръководител на Апелативен съд-София, срещу решения, обективирани в т.5.1, т.5.2 и т.5.3 от протокол № 24 от заседание на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, проведено на 17.07.2018 г.

Както ви е известно, с посочените решения беше отхвърлено предложението за образуване на дисциплинарно производство на три различни основания за три различни нарушения. Жалбата е отхвърлена от тричленен състав на Върховния административен съд, а с решение

на петчленния състав, което докладвах, решението на тричленния състав е оставено в сила. Двете решения са на вашето внимание. Предложението на Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с ИВСС“ към Съдийската колегия е да бъдат приети за сведение.

Само в уточнение. В доскорошната практика на Съдийската колегия тези решения не се докладваха, но след една изрична молба от съдия в подобна хипотеза променихме практиката си, поради което тези решения се докладват, за да се приложат към кадровото досие на съдията. Предвид това, че няма промяна на решението, което е взето от Съдийската колегия, прилагането на тези решения към кадровото досие няма да окаже влияние върху статуса на съдията, но за пълнота и за яснота ги докладваме, за да се приложат и да се обявят в публичното пространство, макар че те са известни отдавна.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, ако някой има желание за дебат. (Няма.) Само за сведение.

Режим на гласуване по тази точка. Приемаме за сведение двете съдебни решения и ги прилагаме към досието на колегата.

Резултат: 10 гласа „за“, 0 - „против“. Има взето решение.

(след проведеното явно гласуване)

3. ОТНОСНО: Решение № 14485 от 29.10.2019 г. на Върховния административен съд - петчленен състав - II колегия, постановено по административно дело № 3837/2019 г., с което оставя в сила Решение № 978 от 23.01.2019 г. на Върховния административен съд, Шесто отделение, по административно дело № 9528/2018 г., с което се отхвърля жалбата на председателя на Върховния касационен съд и вносител на предложение за образуване на дисциплинарно производство и налагане на дисциплинарно наказание на съдия Даниела Георгиева Дончева - административен ръководител на

Апелативен съд - София, срещу решения, обективирани в т.5.1., т.5.2. и т.5.3. от Протокол № 24 от заседание на Съдийската колегия на ВСС, проведено на 17.07.2018 г.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

Приема за сведение Решение № 14485 от 29.10.2019 г. на Върховния административен съд - петчленен състав - II колегия, постановено по административно дело № 3837/2019 г., с което оставя в сила Решение № 978 от 23.01.2019 г. на Върховния административен съд, Шесто отделение, по административно дело № 9528/2018 г., с което се отхвърля жалбата на председателя на Върховния касационен съд и вносител на предложение за образуване на дисциплинарно производство и налагане на дисциплинарно наказание на съдия Даниела Георгиева Дончева - административен ръководител на Апелативен съд - София, срещу решения, обективирани в т. 5.1, т. 5.2. и т. 5.3. от Протокол № 24 от заседание на Съдийската колегия на ВСС, проведено на 17.07.2018 г.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Продължаваме по дневния ред. Ще дадем думата на колежата Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви! Предложението на Комисията по атестирането и конкурсите е да бъде поощрена на основание чл.303, ал.2, т.2 от ЗСВ и чл.303, ал.3, т.1 от ЗСВ колежата Валерия Аврамова-Христова - тя е изпълняващ функциите „административен ръководител - председател" на Районен съд-Севлиево. Предлага се да бъде поощрена с отличие „личен почетен знак първа степен - златен", както и с парична награда в размер на 1000 (хиляда) лева за проявен висок професионализъм, безупречно и

образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

Ако ми позволите и следващата точка да докладвам, тъй като тя се отнася отново за съдия Аврамова-Христова. Това е предложение на КАК тя да бъде освободена на основание чл.165, ал.1, т.1 от ЗСВ, считано от 24.11.2019 г.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, изказвания? Предлагам ви да гласуваме анблок двете точки така, както бяха докладвани. Ако няма изказвания, подлагам на гласуване т.4 и т.5 по доклада от колегата Шекерджиев.

Режим на гласуване. Мисля, че са гласували всички.

Резултат: 10 гласа „за“, 0 - „против“. Има взето решение по двете точки.

(след проведеното явно гласуване на т.4 и т.5)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

4.1. ПООЩРЯВА, на основание чл. 303, ал. 2, т. 2, б „а“ от ЗСВ и чл. 303, ал. 3, т. 1 от ЗСВ, Валерия Иванова Аврамова - Христова - изпълняващ функциите "административен ръководител-председател" на Районен съд - Севлиево, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с отличие „личен почетен знак първа степен - златен“, както и парична награда в размер на 1000 (хиляда) лева за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

4.2. Решението по т. 4.1 да се предостави на Комисия „Бюджет и финанси“ към Пленума на ВСС в изпълнение на решение на Пленума на ВСС по Протокол № 3/07.02.2019., т. 8.

5. ОСВОБОЖДАВА, на основание чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, Валерия Иванова Аврамова - Христова от заеманата длъжност „съдия“ в Районен съд - Севлиево, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, считано от 24.11.2019 г.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Шекерджиев, точка 6.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 6 е предложение на КАК да бъде определен на основание чл.175, ал.4 от ЗСВ съдия Станислав Цветков - той е съдия в Районен съд-Севлиево, за изпълняващ функциите „административен ръководител - председател“ на същия съд, считано от 24.11.2019 г., когато бе освободен досегашният изпълняващ функциите „административен ръководител“.

Към материалите по точката са посочени мотивите на КАК, заявлението, с което един от съдиите в съда в Пазарджик е отказал да даде съгласие да изпълнява функциите, както и съответно заявлението от съдия Цветков, че изразява изрично съгласие да изпълнява функциите на административен ръководител на този съд.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Изказвания, колеги? (Няма.)

Режим на гласуване. Избираме изпълняващ функциите „административен ръководител“ на Районен съд-Севлиево.

Резултат: 10 гласа „за“, 0 - „против“. Има взето решение.

(след проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

6. ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл. 175, ал. 4, изр. 2 от ЗСВ, в изпълнение на решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 31/23.10.2018 г., т. 15, Станислав Иванов Цветков - съдия

в Районен съд - Севлиево, за изпълняващ функциите „административен ръководител - председател“ на Районен съд - Севлиево, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС, считано от 24.11.2019 г., до встъпване в длъжност на нов административен ръководител.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Продължаваме със следващата точка - дати за насрочване на изслушване на кандидати за административни ръководители.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Предложението на КАК е да бъдат определени дати за провеждане на събеседване с вече допуснатите кандидати в процедури за избор на административни ръководители в следните съдилища: Апелативен съд-Пловдив, Районен съд-Крумовград и Районен съд-Петрич.

Към материалите по точката има справки, както и календар. По отношение на всеки един от тези органи на съдебна власт имаме по един кандидат в конкурсите.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, виждам, че са свободни датите 10 и 17 декември.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Няма да успеем за 10 декември.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Защо да не е успеем?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Защо да не успеем? Има три седмици, днес сме 19 ноември.

(Обсъждат помежду си)

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Добре. Аз нямам нищо против. Ако смятате, че ще успеем, нека да го направим за 10 декември, но предлагам да не са и тримата в един ден.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз предлагам Апелативен съд да е на 10 декември, а двете районни съдилища - на 17 декември.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: На 17-ти сигурно ли е, че ще има заседание?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Ще заседаваме, да.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Апелативен съд-Пловдив - 10 декември.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Да. А на 17 декември - двете районни съдилища. (Обсъждат.)

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Да опитаме на 10-ти и на 17-ти.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Ама на 17-ти нямаме заседание, колеги. На 3-ти и на 10-ти имаме заседание на Съдийската колегия. Трети декември не е отбелязано, защото няма срок, двуседмичният, затова ... отбелязано в зелено. Не знам, според мен, поне Апелативен съд-Пловдив да сложим на 10-ти, а другите да бъдат за януари, тъй като Апелативен съд-Пловдив е втора процедура.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Нека да е на 17 декември.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Нямаме заседание, колега Керелска, на 17-ти. Това обясняваме, че на 10-ти ни е последното заседание. Има предложение да бъдат сложени на 10-ти и трите изслушвания.

ГЛАСОВЕ: Е, не, не. Три изслушвания са!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Добре. Затова ви предлагам, колеги, на 10 декември да бъде Апелативен съд-Пловдив, а януари да бъдат двете районни съдилища. Спомняме си какво стана миналата година декември месец - пак имахме такива насрочвания за административни ръководители, даже имахме извънредни си спомням.

Имате ли нещо против на 10-ти - Апелативен съд-Пловдив, а януари - двете районни съдилища? (Обсъждат.)

(Лозан Панов влиза в залата)

ЛОЗАН ПАНОВ: Само за момент, декември виждам, че са... Казахме 3-ти, 10-ти и 17-ти. И винаги сме коментирали да има заседание на 3-ти, на 10-ти и на 17-ти. (Обсъждат.) Значи, на 10-ти - Апелативен съд-Пловдив, на 17-ти - Районен съд-Крумовград и Районен съд-Петрич. Добре, колеги.

Режим на гласуване.

Резултат: 13 гласа „за“. Благодаря ви!

(след проведеното явно гласуване)

7. ОТНОСНО: Определяне на дати за провеждане на събеседване с допуснатите кандидати в процедури за избор на административни ръководители в органите на съдебна власт

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ОПРЕДЕЛЯ дати за провеждане на събеседване с допуснатите кандидати в процедури за избор на административни ръководители в органите на съдебна власт, както следва:

Апелативен съд - Пловдив: 10.12.2019 г.

Районен съд - Крумовград: 17.12.2019 г.

Районен съд - Петрич: 17.12.2019 г.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме със следващата точка. Заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Това е предложение на КАК да бъдат одобрени поименните списъци на магистрати от апелативните съдилища, съответно гражданска и наказателна колегия, които да вземат участие в конкурсни комисии по обявения конкурс за първоначално назначаване на длъжност „съдия“ в Софийския градски

съд - гражданска колегия, и в Окръжен съд-Враца - наказателна колегия (това са единствените две съдилища, в които е обявен такъв конкурс), както и да бъде одобрен поименен списък на хабилитирани преподаватели по гражданско и наказателно право, които да вземат участие в същите конкурсни комисии в рамките на същия конкурс.

ЛОЗАН ПАНОВ: Изказвания по точка 8? Няма.

Режим на гласуване.

Резултат: 13 гласа „за“. Благодаря ви!

(след проведеното явно гласуване)

8. ОТНОСНО: Проект на решение за одобряване на поименни списъци на магистрати от апелативните съдилища - гражданска и наказателна колегия, както и на списъци на хабилитирани преподаватели по гражданско и наказателно право, за определяне чрез жребий на членове на конкурсните комисии по конкурсите за първоначално назначаване на длъжност „съдия“ в Софийския градски съд - гражданска колегия и Окръжен съд - Враца-наказателна колегия, обявени с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 32/08.10.2019 г. (обн. ДВ, бр. 82/18.10.2019 г.)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

8.1. ОДОБРЯВА поименни списъци на магистрати от апелативните съдилища - гражданска и наказателна колегия, предложени по реда на чл. 183, ал. 4 от ЗСВ във връзка с чл. 183, ал. 2, т.2 и ал.5 от ЗСВ, които да вземат участие в конкурсните комисии по обявените конкурси за първоначално назначаване на длъжност „съдия“ в Софийски градски съд-гражданска колегия и Окръжен съд - Враца-наказателна колегия.

8.2. ОДОБРЯВА поименни списъци на хабилитирани преподаватели по гражданско и наказателно право, които да вземат участие в конкурсните комисии по обявените конкурси за първоначално назначаване на длъжност „съдия“ в Софийски градски съд-гражданска колегия и Окръжен съд - Враца - наказателна колегия.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 9. Заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 9 е предложение на КАК да бъде определен чрез жребий поименният състав на конкурсните комисии на тези конкурси, за които споменах, а именно на конкурса за първоначално назначаване на длъжност „съдия“ в Софийския градски съд - гражданска колегия.

(Главният секретар тегли жребий под наблюдението на Боян Новански, който обявява резултата: Петя Иванова Петрова - Апелативен съд-Варна, Красимир Машев - Апелативен съд-София, Ася Събева - Апелативен съд-София, Мария Кръстева Маринова-Зафирова Апелативен съд-Варна)

ЛОЗАН ПАНОВ: Хабилитираният преподавател.

(Главният секретар тегли жребий под наблюдението на Боян Новански, който обявява резултата: проф.д-р Екатерина Матеева-Стоянова - Нов български университет)

ЛОЗАН ПАНОВ: Професор д-р Екатерина Матеева-Стоянова - Нов български университет. Сега пристъпваме към резервните членове.

(Главният секретар тегли жребий под наблюдението на Боян Новански, който обявява резултата: Елена Тахчиева-Великова - Апелативен съд-София)

ЛОЗАН ПАНОВ: Елена Тахчиева. Сега хабилитиран.

(Главният секретар тегли жребий под наблюдението на Боян Новански, който обявява резултата: проф.д-р Иван Русчев - Софийски университет)

ЛОЗАН ПАНОВ: Професор д-р Иван Русчев - Софийски университет. Дали успяхте да запишете всичките имена, за взимането на решението? Съдия Петя Петрова - Апелативен съд-Варна, съдия Красимир Машев - Апелативен съд-София, съдия Ася Събева - Апелативен съд-София, съдия Мария Зафирова - Апелативен съд-Варна, проф.д-р Екатерина Матеева-Стоянова - Нов български университет. Резервни членове: съдия Елена Великова - Апелативен съд-София, и хабилитиран преподавател, резервен член - проф.д-р Иван Русчев.

Режим на гласуване.

Резултат: 13 гласа „за“. Благодаря Ви!

(след проведеното явно гласуване)

9. ОТНОСНО: Проект на решение за определяне чрез жребий на поименния състав на конкурсната комисия по конкурса за първоначално назначаване на длъжност „съдия“ в Софийския градски съд - гражданска колегия, обявен с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 32/08.10.2019 г. (обн.ДВ, бр. 82/18.10.2019 г.)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И:**

ОПРЕДЕЛЯ чрез жребий, на основание чл. 183, ал. 3 от ЗСВ във връзка с чл. 183, ал. 2, т. 2 от ЗСВ, поименния състав на конкурсната комисия по обявения конкурс за първоначално назначаване на длъжност „съдия“ в Софийския градски съд - гражданска колегия, както следва:

Редовни членове:

Петя Иванова Петрова - съдия в Апелативен съд - Варна, гражданска колегия;

Красимир Атанасов Машев - съдия в Апелативен съд - София, гражданска колегия;

Ася Пламенова Събева - съдия в Апелативен съд - София, гражданска колегия;

Мария Кръстева Маринова- Зафирова - съдия в Апелативен съд - Варна, гражданска колегия;

проф. д.н. Екатерина Илиева Матеева - Стоянова - хабилитиран преподавател по гражданско право в Нов български университет.

Резервни членове:

Елена Савова Тахчиева - Великова - съдия в Апелативен съд - София, гражданска колегия;

проф. д.ю.н. Иван Русчев Русчев - хабилитиран преподавател по гражданско право в СУ „Св. Климент Охридски“.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме със следващата точка от дневния ред.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Тя е предложение да бъде определен чрез жребий поименният състав на конкурсната комисия по обявения конкурс за първоначално назначаване на длъжност „съдия“ в Окръжен съд-Враца. В случая става дума за наказателна колегия. И трябва да бъдат избрани четирима редовни членове - съдии в апелативен съд със специалност „наказателно право“, един редовен член - хабилитиран преподавател по наказателно право, и по един резервен член, съответно съдия и преподавател.

(Главният секретар тегли жребий под наблюдението на Боян Новански, който обявява резултата: Корнелия Колева - Апелативен съд-Велико Търново, Вера Цветкова Кънева - Апелативен съд-София, Даниела Врачева - Апелативен специализиран наказателен съд, Стефан Илиев - Апелативен съд-София)

ЛОЗАН ПАНОВ: Хабилитиран преподавател.

(Главният секретар тегли жребий под наблюдението на Боян Новански, който обявява резултата: доц.д-р Юлиана Матеева - Варненски свободен университет)

ЛОЗАН ПАНОВ: Доцент д-р Юлиана Матеева - Варненски свободен университет. Резервни членове.

(Главният секретар тегли жребий под наблюдението на Боян Новански, който обявява резултата: Христо Крачолов - Апелативен съд-Пловдив)

БОЯН НОВАНСКИ: И хабилитиран.

(Главният секретар тегли жребий под наблюдението на Боян Новански, който обявява резултата: проф.д-р Пламен Панайотов - Софийски университет)

ЛОЗАН ПАНОВ: Професор д-р Пламен Панайотов - Софийски университет. Благодаря!

Режим на гласуване по точка 10 от дневния ред.

Резултат: 13 гласа „за“. Благодаря ви!

(след проведеното явно гласуване)

10. ОТНОСНО: Проект на решение за определяне чрез жребий на поименния състав на конкурсната комисия по конкурса за първоначално назначаване на длъжност „съдия“ в Окръжен съд - Враца - наказателна колегия, обявен с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 32/08.10.2019 г. (обн. ДВ, бр. 82/18.10.2019 г.)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШНИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ОПРЕДЕЛЯ чрез жребий, на основание чл. 183, ал. 3 от ЗСВ във връзка с чл. 183, ал. 2, т. 2 от ЗСВ, поименния състав на конкурсната комисия по обявения конкурс за първоначално назначаване на длъжност „съдия“ в Окръжен съд - Враца - наказателна колегия, както следва:

Редовни членове:

Корнелия Димитрова Колева - заместник на административния ръководител - заместник-председател на Апелативен съд - Велико Търново, наказателна колегия;

Вера Цветкова Кънева - съдия в Апелативен съд - София, наказателна колегия;

Даниела Бориславова Врачева - съдия в Апелативен специализиран наказателен съд;

Стефан Йорданов Илиев - съдия в Апелативен съд - София, наказателна колегия;

доц. д-р Юлиана Младенова Матеева - хабилитиран преподавател по наказателно право във Варненски свободен университет.

Резервни членове:

Христо Иванов Крачолов - съдия в Апелативен съд - Пловдив, наказателна колегия;

проф. д-р Пламен Александров Панайотов - хабилитиран преподавател по наказателно право в СУ „Св. Климент Охридски“.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 11 от дневния ред. Заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, на вашето внимание е точка 11. Докладвал съм я и преди. Става дума за точка, свързана с атестирането на колежата Мирослава Тодорова. Вие помнете, че това е разисквано в рамките на Съдийската колегия. Тогава предложената оценка от атестационната комисия и гласувана от КАК не беше приета

от Съдийската колегия. Беше коригирана същата, беше определена различна оценка, а именно: не „много добра“, а „добра“ със съответно брой точки 89. Знаете, че процедурата не свърши по този начин. Беше атакувано решението на Съдийската колегия. Към материалите по точката е посочено и решението на Върховния административен съд. Мисля, че няма необходимост да го докладвам. Те ни връщат на практика процедурата, като се отменя решението на Съдийската колегия и се изпраща преписката отново на Съдийската колегия за разрешаване на въпроса по същество. (Реплика без микрофон, не се чува.) Да, не съм докладвал. Ако искате, мога да докладвам решението. (Реплика: Да, докладвайте най-добре.)

Основните доводи на съдебния състав са, че Съдийската колегия няма мотиви, с които да обосноват намаляването на предложената от КАК оценка, а именно „много добра“ съответно на „добра“ и същата е определена с цифрово изражение 89 точки. Поради липсата на мотиви се счита, че нашето решение е незаконосъобразно, отменено е и е изпратено отново за произнасяне на Съдийската колегия.

Предложението на КАК е за „много добра“ оценка със съответния брой точки - 94.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Изказвания?

Първо г-н Магдалинчев. След това г-н Новански.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Уважаеми колеги, ако позволите. Аз имам малко по-различна позиция. На предишни няколко поредни заседания сме гласували различните предложения, в това число предложението на Комисията по атестирането и конкурсите, което не получи необходимото мнозинство - с 8 гласа. След това беше предложено друго гласуване - и то не получи мнозинство. Накрая г-н Новански предложи 89 точки и събра 9 гласа.

Това наше решение беше обжалвано пред Върховния административен съд и Върховният административен съд с решението, което в момента цитираме, го отмени поради липса на мотиви и го върна за ново разглеждане и произнасяне. Аз считам, че в тази процедура предмет на становище и разискване ще бъде само последното предложение - за 89 точки. По отношение на другите - нито са оспорени, тези актове са влезли в сила (на Съдийската колегия) и те не могат да бъдат предмет на ново разглеждане сега. Единственото нещо, което ще бъде предмет на разглеждане, в изпълнение на указанията на съда, е предложението на г-н Новански за 89 точки. И съответно с това, което съдът е казал, мотиви и за това дали са налице други дисциплинарни производства, което е посочено в мотивите на съда. Поради това считам, че не можем да подлагаме отново на гласуване нито решението на КАК, нито другите решения, които не са получили мнозинство и съответно актовете, приети от Съдийската колегия по отношение на тях, са влезли в сила.

ЛОЗАН ПАНОВ: Господин Новански. След това г-жа Дишева.

БОЯН НОВАНСКИ: Аз не съм сигурен, че не може да се произнасяме по атестацията, атестационните точки на Комисията по атестирането и конкурсите, защото казвам следното. Първо, разбира се, категорично и безусловно се съгласявам с решението, мотивите и указанията на Върховния административен съд. Действително моето предложение не беше мотивирано, за което искрено съжалявам. Но в тази връзка аз бих направил друго предложение, което е малко по-различно от първоначалното ми предложение, а именно - пак комплексната оценка да е „добра“, 89 точки, но отнемането да стане по не три критерия, както предложих на предишното заседание, а по два критерия. И ще се опитам, разбира се, този път да се мотивирам. И казвам следното.

По общия критерий „Умения за оптимална организация на работата“ да бъдат отнети 9 точки от общо 15 и да станат 6, с оглед показателя „Спазване на процесуалните срокове“, както и показателите, относими към проверките на дейността на атестирания магистрат. Съображенията ми за това са следните. Видно от предоставените статистически данни във формуляра, които не са оспорени от г-жа Тодорова, за периода на атестиране в Градски и Районен съд се констатира следното: 810 съдебни акта, постановени в едномесечен срок, от които 526 - в Районния съд, и 372 - в Градски съд; 50 съдебни акта, постановени в срок до 3 месеца, от които 24 - в Районен съд, и 24 - в Градски съд; 129 съдебни акта, постановени в срок до 1 година, от които 67 - в Районен съд, и 62 - в Градски съд; 232 съдебни акта, постановени в срок над 1 година за работата в Софийския районен съд.

Въз основа на горната информация може да се направи извод, според мен, за системно неспазване на процесуалните срокове по изготвяне на съдебните актове, което, видно от приложените две части, IV на атестационния формуляр със статистически данни от Софийския районен съд и от Градски съд, е продължило през целия период на атестиране, като най-драстични са забавите, констатирани именно в периода на работа в Софийския районен съд, в който съдия Тодорова вече изтърпява влязло в сила наказание за нарушения, свързани с процесуалните срокове. Това според мен налага извода за системност, както и че наложеното наказание не е постигнало желания ефект за подобряване на работата ѝ.

Идентични на горните данни са изведени и по показателите, касаещи проверките на Инспектората и резултатите от други проверки. И видно от приложените по преписката материали (и описани в атестационния формуляр), са извършени три проверки на работата на съдия Тодорова. Първата проверка е извършена от Софийския

апелативен съд на дейността на Градски съд, наказателно отделение, за 2015 г., отново с констатации за допуснати пропуски в работата на съдията. Например, недопустима забава при изготвяне на мотивите по НХОД, образувано на 24.09.2013 г., произнесена присъда на 20.02.2015 г., и към месец януари 2016 г., т.е. в момента на извършване на проверката, след почти една година - все още неизготвени мотиви.

Втората проверка е по заповед от 2016 г. на главния инспектор на Инспектората към Висшия съдебен съвет и обхваща работата на съдия Тодорова в Софийския районен съд за периода месец април 2014 г., съответно месец април 2016 г. В резултат на проверката са направени изводи, че съдията системно не спазва процесуалните срокове по чл.243 и чл.244 от НПК, както и по чл.308 - чл.340 от НПК. Видно от констатациите в изготвения акт за проверявания период от месец април 2014 г. до месец април 2016 г., считано към момента на извършване на проверката - месец май 2016 г., съдията не е изготвила, или е изготвила извън процесуалните срокове, съдебни актове по 229 броя дела. Закъсненията, неизготвянето на съдебните актове и предаването на изготвените със закъснение варират от един месец до 24 месеца, т.е. две години. При така направените констатации проверяващият инспектор е дал препоръка за предприемане на действия за образуване на дисциплинарно производство и срещу съдията е образувано дисциплинарно дело № 17/2016 г. Независимо че към настоящия момент няма наложено дисциплинарно наказание, безспорен факт остават констатираните нарушения, въз основа на които това производство е образувано и които касаят системните пропуски на съдията.

Третата проверка е по заповед от 13.10.2017 г. на главния инспектор на Инспектората по подаден сигнал от председателя на Комисията за финансов надзор, при която е установено следното: 241

дела, обявени за решаване в периода 16.04.2014 г.-30.03.2016 г., т.е. две години, по които съдебните актове са постановени извън законоустановения срок, като най-големият период на забава е 3 години, 1 месец и 7 дни, както и 150 дела с непостановен съдебен акт, сред които, видно от приложения акт на Инспектората, са цитирани и 85 дела, упоменати като такива с неизготвен краен съдебен акт и в предходната проверка на Инспектората през месец май 2016 г.

С оглед изложената по-горе информация, отново може да се направи извод за недопустимо системно неспазване на сроковете по постановяване на крайните актове, независимо от високата натовареност, разбира се, при която са правораздавали съдиите в Наказателно отделение на Районен съд, между които естествено е и съдия Тодорова. Видно от атестационния формуляр за работата в Софийския районен съд, когато са отчетени най-драстичните нарушения, свързани с процесуалните срокове при изготвянето на актовете, не е установено преобладаващата част от разгледаните дела от съдия Тодорова да са с фактическа и правна сложност. Не са налице и продължителни отсъствия.

Горното налага извода, че за магистрат с нейната професионална подготовка и дългогодишен опит, както е посочено и във формуляра, подобни пропуски при спазване на процесуалните срокове се явяват неприемливи.

И вторият критерий, по който предлагам намаляване - той е общ критерий „Експедитивност и дисциплинираност“, оценката от 8 точки да стане 6, респективно намаляват се 2 точки, с оглед броя и тежестта на наложените наказания на магистрата. Видно и от справка, издадена от отдел „Дисциплинарни производства“, намерила отражение и в атестационния формуляр, на съдия Тодорова са наложени две влезли в сила и изтърпени дисциплинарни наказания в периода на

атестиране: намаляване на основното трудово възнаграждение с 15% за срок от две години (това е по дисциплинарно дело № 9/2011 г.) и понижаване в длъжност „съдия в Районен съд“ за срок от две години (това е по дисциплинарно дело № 3/2012 г.). Наказанията са наложени във връзка с нарушения на съдия Тодорова, касаещи неспазване на процесуалните срокове. И независимо от факта, че тези дисциплинарни наказания са изтърпени и заличени в периода на атестиране, то фактът на последващото заличаване се явява ирелевантен, доколкото и един от показателите по критерия „Експедитивност и дисциплинираност“ е именно поощрения и наказания за периода на атестиране. А що се отнася до дисциплинарното производство № 17/2016 г., то не следва да бъде отчитано по настоящия критерий, доколкото по него няма влязло в сила дисциплинарно наказание.

С оглед на това предлагам точките да бъдат намалени на 89 (осемдесет и девет) и комплексната оценка да бъде „добра“, с посочените отнемания на точки по тези два критерия.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви!

Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Първо аз бих искала да взема становище по твърдението, или по становището на г-н Магдалинчев затова, че били налице влезли в сила актове в конкретното производство, а именно решенията на Съдийската колегия, с които, първо, не се приема предложението на Комисията по атестирането и конкурсите с 94 точки на съдия Мирослава Тодорова, както и последвалите в две поредни, мисля, заседания, гласувания по предложения за определяне на други точки.

Не споделям виждането, че тези гласувания представляват административни актове, които са влезли в сила, поради следните съображения. Първо, гласуването по направени предложения за

взимането на което и да е решение, в частност и на конкретното, представляват част от процесуалните действия в рамките на административното производство, които се осъществяват, за да се достигне до крайния акт. Тези гласувания не представляват индивидуални административни актове, защото с тях не се разрешава конкретният административно-правен въпрос. Тези актове не могат да влязат в сила самостоятелно, техният контрол би могъл и следва да бъде осъществен, т.е. контролът върху тези актове, заедно с контрола върху окончателния акт. Това следва от изрична разпоредба в Административнопроцесуалния кодекс и аз съм много учудена, че точно г-н Магдалинов излага различно становище по този въпрос.

Ще се опитам да илюстрирам становището си с един пример, за да се изведе аргумент за обратното. Дали има административен съдия, който би приел жалбата против тези гласувания, независимо дали тя ще бъде подадена от атестирания съдия или от някой друг в това производство (има ли изобщо друг в това производство?), поради например наличието или липсата на правен интерес? Ще поясня. Съдия Мирослава Тодорова не би имала правен интерес да обжалва тези решения и аз съм абсолютно сигурна, че всеки административен съдия в България ще остави без разглеждане подобна жалба по аргумент, че резултатът от конкретно гласуване не представлява индивидуален административен акт, подлежащ на самостоятелен контрол. Друг правен субект в това производство изглежда да няма, защото... (прекъсната от Г.Чолаков: Прокурор.) Моля?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Прокурор, принципно. Той има право да участва.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Прокурорът? Той не е самостоятелна страна обаче в конкретното производство. Тоест, поради липсата на качеството на вносител на предложението не би имало изобщо друг

правен субект в това производство, който да може да обжалва това решение. Тогава как може да твърдим, че тези решения са влезли в сила? Повтарям, те по мое виждане представляват част от процесуалните в административното производство действия, които се осъществяват в рамките на конкретното производство, поради което и те не подлежат на самостоятелен съдебен контрол, заради това и те не представляват индивидуални административни актове и не влизат в сила на самостоятелно основание. Резултатът от това административно производство, каквото представлява атестирането на един съдия, се обективира в окончателния акт. В този смисъл не споделям виждането, че не подлежат на гласуване, първо, предложението на Комисията по атестирането и конкурсите, и евентуално ако бъдат направени последващи предложения относно цифровата оценка на атестацията - нещо, което току-що беше направено от г-н Новански. Това по процедурата.

И по общия въпрос какво може да разглеждаме и какво да обсъждаме. Считам, че на общо основание следва да започнем от обсъждането на предложението на Комисията по атестирането и конкурсите. Защо между другото обсъждането на това решение е много важно? В Закона за съдебната власт това предложение (предложението на КАК имам предвид), в Закона за съдебната власт е регламентирана възможността на атестирания съдия (съответно прокурор, следовател) да подаде възражение срещу предложението на КАК за оценка. В конкретния случай се прави предложение за намаляване с 5 или 6 точки от предложението на КАК. В същото време ние няма да дадем вероятно възможност на съдията да направи възражение против това предложение. По мое виждане това би довело до едно съществено нарушаване на правото на защита на магистрата в това административно производство - нещо, което ние даваме като право на

съдиите, дори когато те имат 99 точки. Уточнявам пак, говоря само за съдии, защото заседаваме в Съдийската колегия; то се отнася на същото основание за прокурори и следователи. Та един съдия (ние сме имали неведнъж такива случаи), който има предложение от КАК за оценка с 99 точки, има процесуалното право в рамките на това производство - административно, развиващо се още пред Съдийската колегия - да направи възражение и ние ще го слушаме. В случая се прави предложение за намаляване на оценката по предложението на КАК, но ние изобщо не обсъждаме въпроса дали следва да се изслуша съдията и да му се даде преди това възможност да изрази становище по това намаляване на предложението. Между другото съвсем наясно съм, че нито в Закона за съдебната власт, нито в Наредбата за атестирането този въпрос е разписан, заради това си позволявам да говоря и да дам примери за сравними хипотези.

И сега по двете предложения на г-н Новански. Чета между другото жалбата на съдия Тодорова до съда, която съдът е уважил. Поради това, че ние нямаме препис от преписката по делото, което се е развило пред съда, за мен не е ясно дали доказателствените искания, направени в тази жалба, са уважени. Заради това ще си позволя да ги спомена само. Съдията е направила искане да бъде указано на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет да представи заверен препис в цялост на пълния стенографски протокол № 23 от заседание на Съдийската колегия на 16 юли, в което са приети комплексни оценки и на други съдии, при различно третиране (твърди съдията), както и заверен препис на протокола с резултатите от поименното гласуване по точка 22 по предложение на Комисията по атестирането и конкурсите за провеждане на периодично атестиране на комплексна оценка „много добра" - 94, и по точка 22.2 - по предложение на Боян Новански. На следващо място е поискано представяне на заверен препис на пълния

стенографски протокол № 22, т.14, от заседание на Съдийската колегия на 09.07.2019 г., в което не е взето решение за приемане на комплексната оценка на съдията; заверен препис от протокола с резултатите от поименното гласуване, както и заверен препис от пълния стенографски протокол № 21 по т.22 от заседание на 02.07.2019 г., в което не е взето решение за приемане на комплексната оценка. Тези пълни стенографски протоколи ми е известно, че може да бъдат взети от сайта на Висшия съдебен съвет, не съм обаче сигурна, че всички са се запознали за днешното заседание с тях. Ако тези стенографски протоколи в съответната част са представени в производството пред съда, те очевидно са взети предвид в това производство и са послужили като основание за мотивиране на решението на съда, което ние днес разглеждаме и приемаме за сведение, преди да обсъдим по същество този въпрос.

Сега по точките, които се предложиха. Много е важно да следваме една и съща практика при определяне на цифровото изражение на оценките на съдиите в сравними ситуации (аз признавам, за днешното заседание не съм се запознавала с атестациите на другите съдии, които ние сме приели на 16.07.2019 г.), за да следваме единна практика. Добре е обаче да го правим във всички случаи, в частност в случаите, когато се касае за атестиране на съдии от един и същи съд, при сравними данни относно допуснатите просрочия, защото това е предложението на г-н Новански за намаляване на точки по критерия „Организация на работата на съдията“. Заради това на мен ми се струва, че ние следва да приемем някаква практика, която да е последователна и да я следваме - как ще процедираме при сравними бройки на просрочени дела, при сравними периоди на просрочие за едни и същи съдилища, ако не искаме да процедираме различно при сравними случаи. Само да довърша по този критерий. Твърдя, че в

сравними случаи ние сме давали много по-висока оценка на съдиите по този критерий, заради това не разбирам защо в конкретния случай трябва да подходим различно. До извод обаче как сме подхождали по други сравними случаи ние може да стигнем, само ако ни бъдат предоставени данните за атестиране на съдии от същите съдилища - Софийски градски съд и Софийски районен съд, доколкото за част от периода, който е предмет на атестирането, съдия Тодорова е работила като съдия в Софийския районен съд.

На следващо място, относно намаляване на оценката по критерия „Експедитивност и дисциплинираност“. Както вероятно и вие сте чули, съдия Новански (обръща се към Б.Новански: Господин Новански, извинявайте, не сте съдия и не сте бил), г-н Новански предлага (Намесва се Б.Новански: И слава Богу!) Ще оставя без коментар, разбира се, това изявление. Надявам се да сте чули, че г-н Новански, който каза: „Слава Богу, че не съм съдия и не съм бил съдия“ (Реплика на Б.Новански: Ами, защото съм много горд, че съм адвокат.), за да се намали оценката по този критерий, посочи налагането на две дисциплинарни наказания на Мирослава Тодорова - съдия в Софийския градски съд, като изрично заяви, че и двете наказания са изтърпени и са заличени. Доста интересно е това тълкуване на закона и на наредбата, защото в други случаи ние изрично (мисля, че и г-н Новански е правил изявления в този смисъл) сме заявявали, че няма да взимаме предвид дисциплинарни наказания, които са заличени или са изтърпени. А защо в конкретния случай трябва да подхождаме различно? И в крайна сметка не се ли стига до ситуация, при която за едни и същи - в най-широк смисъл казано, пропуски в професионалната дейност на съдия ще намаляваме точки по два различни критерия, и което е още по-важно, по критерия „Експедитивност и дисциплинираност“ се предлага да намалим оценката за две дисциплинарни наказания, които са

заличени? Много е важно също така, че първото от посочените наказания е за допуснати пропуски в работата на съдията - просрочия при постановяване на съдебни актове, което е извън атестирания период.

Аз ще гласувам „против“ и по двете предложения. Освен това предлагам да се подложи на гласуване (връщам се към първата част на изказването си) предложението на Комисията по атестирането и конкурсите. Предлагам да се подложи на гласуване първо предложението на Комисията по атестирането и конкурсите и ако това предложение не събере необходимия брой гласове, защото то, повтарям, не представлява индивидуален административен акт - гласуването по това предложение, който да е влязъл в сила, ако това предложение не събере необходимия брой гласове, а ние ще пристъпваме към гласуване на предложението за по-малък брой точки, следва да уведомим за това съдията и да го поканим за изслушване, за да му бъде гарантирано правото на защита в това административно производство, въпреки че нито в закона, нито в Наредбата за атестирането има разписана подобна процедура. Може да я извлечем от тълкуването на принципите на правото и ми се струва, че следва във всички случаи да процедираме по този начин.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви!

Господин Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря! Уважаеми колеги, по случая с атестацията на г-жа Тодорова са проведени четири гласувания. Първото гласуване е на 25 юни. Тогава след гласуването с 5 гласа „за“ и 5 гласа „против“, не е прието предложението на Комисията по атестирането и конкурсите за 94 точки. След това, на 2 юли отново е проведено гласуване, отново не е събрало необходимото мнозинство, което се изисква от закона - 8 гласа в подкрепа на предложението.

Третото гласуване е на 9 юли. Тогава с 6 гласа „за“ и 5 гласа „против“ отново не е прието решение в подкрепа на предложението. И последното гласуване е от 16.07.2019 г. Тогава вече с 9 гласа „за“ е прието предложението на г-н Новански за оценка от 89 точки.

Колега Дишева, в интерес на истината се чудех вчера, като четох дневния ред, каква конструкция ще измислите да обоснове Вашата теза. Съжалявам, но тезата Ви, че първите три гласувания са волеизявление ... (прекъснат.)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Вие откъде знаете каква е моята теза, г-н Магдалинчев?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Изложихте я в момента, нали Ви чух.

АТАНАСКА ДИШЕВА: А когато вчера се чудехте каква ще бъде тя, откъде знаехте каква ще бъде?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Естествено, то се знаеше, че ще го направите това нещо по някакъв начин. (Реплика на А.Дишева без микрофон, не се чува.) Да. И се учудих, че измислихте една такава изкуствена конструкция. Първите три гласувания не са волеизявления по смисъла на чл.21, ал.5 и на чл.64 от АПК. Това са индивидуални административни актове, г-жо Дишева. В подкрепа на това ще Ви цитирам разпоредбата на чл.33, ал.4. (А.Дишева: Да, да, четете го.), Съжалявам много, но трябва да го кажа (чете): *„Решенията на колегиите на Висшия съдебен съвет по чл.30, ал.5, т.1-4, се приемат с мнозинство не по-малко от 8 гласа за Съдийската колегия и не по-малко от 6 гласа за Прокурорската колегия, а останалите решения - с мнозинство повече от половината от присъстващите членове, с изключение на решението по чл.30, ал.5, т.17. Когато за приемане (акцентът ми е върху това изречение) на решение липсва необходимото мнозинство, се смята, че е налице решение за отхвърляне, което подлежи на обжалване по реда на чл.36. Гласуването винаги е явно.“*

Виждате ли, че тези актове подлежат на самостоятелно обжалване? И изрично законът го е разписал. Поради това те са индивидуални административни актове, които са влезли в сила и на този етап те не подлежат на прегласуване, а подлежи на прегласуване само това, което е - последното предложение, което съдът ни е върнал поради липса на мотиви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви!

Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Бих искала да попитам г-н Магдалинчев, ако той беше административен съдия сега, дали би приел за допустима подобна жалба при неприключила процедура за атестирането. Дали би приел за допустима жалба против резултата от едно гласуване, без да е приключило административното производство с акт? Ако подобна жалба се приеме, както в случая ние сме имали гласуване в четири поредни заседания, би следвало след всяко заседание да връчваме на съдията препис, за да възникне за него право на обжалване и да започне да тече срок за обжалване, би трябвало да изчакаме резултата от съдебното производство, за да пристъпим към последващо гласуване. Струва ми се абсурдно подобно твърдение, защото производството - това, което г-н Магдалинчев прочете, се отнася за акта, с който приключва производството, и това изменение в закона беше въведено, за да не се препятства възможността да се обжалва актът, с който приключва административното производство при непостигане на съответния брой гласове, каквато беше част от практиката на съда до този момент. (Б.Магдалинчев без микрофон: Как ще кажете на съдията?) Кажете, г-н Магдалинчев, моля, бихте ли приел, ако бяхте съдия, за допустима подобна жалба против резултатите от гласуването? Само в едно заседание по един въпрос ние понякога гласуваме два, три или четири пъти, докато се постигне мнозинство.

Бихте ли приел за допустима подобна жалба? И как ще се обоснове правният интерес? Защото в следващото заседание, или дори в рамките на същото заседание на Съдийската колегия би могло да се постигне решение, което удовлетворява съответния съдия в рамките на това административно производство. Защото в конкретния случай непостигането на мнозинство от 8 гласа по предложението на КАК за 94 точки изобщо не изключва възможността в същото заседание или на друго заседание да бъде направено предложение от член на Съдийската колегия за атестиране със 100 точки. Тогава какъв би бил интересът на този съдия да обжалва неприемането на решение за атестиране с 94 точки?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Да отговоря все пак.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Дишева, аз Ви отговорих и пак ще Ви отговоря - законът го казва, не аз какво мисля и какво не мисля. В конкретния случай категорично застъпвам тезата, че това са индивидуални административни актове по смисъла на чл.21, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс. Вижте, как на нея дадохме последното решение, което е прието с 9 гласа, да го оспори? С какво? Последното, четвъртото решение на Съдийската колегия се отличава от първите три акта, които Съдийската колегия е приела. Не е събрала необходимото мнозинство и затова законът в разпоредбата, която цитирах преди малко, казва: *„Тези актове подлежат на самостоятелно обжалване“*.

ЛОЗАН ПАНОВ: Господин Чолаков, заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Само няколко изречения във връзка с дебата, който се разви. Той е много интересен и мисля, че е и полезен. Колеги, аз се вгледах в това какви диспозитиви ние сме приели на тези заседания. Ние сме приели, че не сме взели решение, т.е. тези

диспозитиви противоречат на закона. Законът казва (както го прочете и колегата Магдалинчев), ... че е налице решение за отхвърляне и нашите диспозитиви не следва да бъдат, че не сме взели решение, а сме взели решение за отхвърляне на направеното предложение. (Намесва се Б.Магдалинчев: Ние го коригирахме вече.) Но така или иначе виждам, че четири пъти ние сме взели погрешни диспозитиви в резултат на нашето гласуване. И при положение, че има отхвърляне, ние трябва да мислим какво правим оттук нататък. Ако продължим в този ред на мисли, ако отхвърлим едно такова предложение, както каза и колегата Дишева, следва да бъде съобщено на страната и тя да има право на обжалване. (Намесва се В.Имова без микрофон: Подлежи на отделно обжалване по чл. ...) Да, да си защити правата. Принципно ние в момента не сме взели правилни диспозитиви в резултат на нашите гласувания, затова не можем да продължим по-нататък, да приемем, че това са влезли в сила административни актове, защото диспозитивът ни е тотално грешен. Да, наистина, нормата мисля, че е от април или май 2019 г., тя е съвсем нова норма, но следва да си прецизираме какво правим оттук нататък с такива ситуации, когато не събере мнозинство.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря!

Господин Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви! Колеги, аз изпитвам изключително неудобство да вляза в този професионален спор между специалисти по административно право, но си мисля следното. Аз имам чувството, че най-големият ни проблем идва от непоследователната ни практика за това какво правим, когато Съдийската колегия не възприеме становището на Комисията по атестирането и конкурсите, тъй като съставът на тази колегия позволявам си да кажа, действа непоследователно, защото в някои случаи връща на КАК за изготвяне на нова атестация, в други случаи

коригира атестацията, като го прави в две посоки - някой път нагоре, а някой път и надолу, в смисъл намалява обичайно цифровата оценка, а в случая се иска и словесната, в смисъл цялостната оценка.

Аз си мисля следното, колеги. Ако ние приемем, че въпросът за това, че предложението на КАК (което аз винаги съм подкрепял и ако се стигне до гласуване, ще подкрепя отново) вече сме го отхвърлили, то тогава ние като да нямаме друга възможност извън това да спазим закона и нормативната база, която ние сме създали, и да върнем цялата преписка на КАК за изготвяне на нова атестация. Още повече че в хода на дискусиата ние имаме основание да направим това и въз основа на становище на част от колегите, които твърдят, че има неизяснени факти, които са относими към предмета на нашата дейност, а именно атестирането.

Ето защо аз ви предлагам да вземем решение, но в случаите, в които ние приемаме, че въпросът дали да бъде приета предложената от атестационната комисия и КАК атестиране е решен, то тогава ми се струва, че нямаме друга опция освен да върнем материалите на Комисията по атестирането и конкурсите. Искам да обърна внимание и на това - на мен ми се струва разумно съждението, че следва тогава, когато имаме опция да намалим оценката, да чуем становището на атестирания магистрат. Не виждам как бихме могли да го направим на база законов текст в рамките на днешното заседание или в рамките само на производство пред Съдийската колегия. Ако обаче го върнем на Комисията по атестирането и конкурсите, то тогава ние ще имаме нова атестация, респективно ще запазим правото на защита на базата на ново възражение.

Това е моето предложение. Предлагам ви да гласуваме дали сме приключили с въпроса дали е актуално предложението на КАК, а в

случаите, в които не са, то тогава нямаме друг изход освен да го върнем отново за нова атестация.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Съжалявам, че трябва да взема отново думата, но с изявлението на г-н Магдалинчев за това кои актове, с оглед на цитираната от него разпоредба, подлежат на обжалване в едно административно производство, според мен се прави една революция (съжалявам за силната дума) в административното производство и в съдебното административно производство. Ако се възприеме тази теза, определено оттук насетне ще следва да отлагаме всяко административно производство, което се развива пред нас, при които всяко едно решение не постигне необходимото мнозинство, всяко решение, за да бъде давана възможност на засегнатия магистрат да обжалва това решение. Аз повтарям, не считам, че цитираната от г-н Магдалинчев разпоредба има този смисъл.

Подобно тълкуване поставя под въпрос цялостната концепция за административното производство и за подлежащия на обжалване индивидуален административен акт. Считам определено, че провежданите гласувания в рамките на постановяването на акт по конкретен въпрос, представляват част от процедурата и съгласно чл. 21, ал. 5 от АПК не подлежат на самостоятелен съдебен контрол. Ако приемем обратното, означава /съжалявам, че трябва да го повтора/ след всяко гласуване по атестиране например... Същото се отнася и за дисциплинарните производства, но тук сме в процедура по атестиране. Та, след всяко гласуване по атестиране, което не постигне необходимия брой гласове за приемане на предложението, ние ще трябва да даваме възможност на засегнатия магистрат да обжалва това решение, да изчакаме резултата от гласуването и едва тогава да продължим с процедурата. Нещо, което ми се струва, че е лишено от правна логика и

от житейска логика. То противоречи на всичко, което в историята на административното правораздаване в България е възприемано. И за да не взимам отново думата, понеже не знам какви ще бъдат резултатите от последващото гласуване за това какво ние ще подлагаме на...по какви въпроси ние ще дебатирате и ще приемате решения, аз предлагам точно както предложи г-н Новански, да определим атестационна оценка 94 точки на съдия Мирослава Тодорова, по съображенията - фактически и правни, които са изложени в Единния атестационен формуляр. Не считам за нужно да ги повтарям, подкрепям тези съображения, но правя днес, в качеството си на член на Съдийска колегия и на същото основание, на което г-н Новански направи предложение за определяне на оценка, да се определи 94 точки. Това е моето предложение. И ако приемем сега, че не трябва да гласуваме отново предложението на КАК, следва това предложение да бъде подложено на гласуване.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Съжалявам, че се налага непрекъснато да взимам ...не е обичайна практика за мен това нещо. Силни думи - „революция“ и едва ли не тотална промяна и пренаписване на закона, но всичките тези Ваши думи са в противоречие на закона. Законът го е разписал така, не са административно-производствени действия. Административно-производствени действия са решението на КАК да предложи, решението на Атестационната комисия, но тук решението на Съдийска колегия е административен акт, защото той действа като административен орган и това е казал законодателят. Всичко това, което казахте е за пред камерите, нищо повече./реплики извън микрофона от А. Дишева/

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, при атестирането, ако си спомняте, сме имали случаи, когато се правят по две-три, а дори и повече предложения, както по отношение на критериите, така и по

отношение на броя точки, които някои предлагат да се увеличат, а други да се намалят. Имали сме множество гласувания. Нали си представяте, ако това, което Вие развихте като теза, приемем, че е вярно, как това ще рефлектира върху бъдещи конкурсни процедури? Ако след всяко едно наше решение за отнемането на една, две или повече точки, се стигне до уведомяване на кандидата, до инициране на производство пред съответния административен съд, как това ще се отрази на процедурите за конкурси, които недвусмислено всички колеги, включително и тук твърдят, че са бавни. Как това нещо ще се отрази върху тези процедури?/Б. Магдалинов отговаря, извън микрофона/

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, аз внимателно слушах дебата и искам да кажа, че ми се струват убедителни и издържани аргументите на колегата Дишева за това, че нашите гласувания са част от процедурата по изготвяне на индивидуалния административен акт по атестирането, който е бил предмет на обжалване. Така или иначе този акт е отменен и процедурата е върната от стадия заседание на Съдийска колегия, на който стадий ние трябва да вземем решение. Изложени са аргументи за липса на мотиви, имаме предложение на КАК и според мен ние не можем да го пренебрегнем това решение и да приемем, че то не съществува. Ако не събере необходимото мнозинство, така сме процедурали и досега, може да се пристъпи към намаляване на дадената атестационна оценка. И понеже аз също смятам, че правните последици от отмяната на нашия акт, не може да бъде във вреда на жалбоподателя, иначе това обезсмисля нейното действие ако ние се ограничим само в обсъждане на дадената от нас атестационна оценка от 89 точки, която ВАС е отменил поради липса на мотивираност, аз ще изложа по същество аргументи защо ще подкрепя оценката на КАК и защо не съм съгласна с мотивите на колегата Новански за намаляване на точки по Част шеста, т. четвърта за

експедитивност на съдия Мирослава Тодорова. Считам, че неспазването на процесуални срокове, така, както те са отчетени в Атестационния формуляр, по постановените за атестационния период 1221 броя дела, от които 810 са постановени в едномесечен срок, разбира се, има и такива, които са над 200 и които са постановени в срок повече от една година, съдия Тодорова е оценена с 6 точки по-малко от тези, които предвижда закона за умения за оптимална организация на работа, като вместо 15 точки е получила 9, което е справедлива оценка. А по отношение на предложението по т. 4 за експедитивност, считам за липса на основание за намаляване, тъй като самият атестационен състав е отразил в Атестационния формуляр, че по дисциплинарни дела № 9/2011 г. и № 3/2012 г. наказанията са заличени. Не можем да отчитаме резултатите по д.д. № 17/2016 г., тъй като то не е влязло в сила. Ето защо, аз ще подкрепя оценката на КАК.
/реплики от Г. Чолаков, извън микрофона/

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Имова, Вие поискахте думата.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Колеги, аз също дръзко ще взема отношение по материя, по която не съм специалист, но разсъждавайки като юрист, считам, че тезата на колегата Дишева би била вярна за липса на взето решение в хипотезата на чл. 33, ал. 4, преди изменението на закона, преди изменението на чл. 33, ал. 4 с ДВ бр. 29/2019 г. След тази дата вече действат други правила, а именно, когато за приемане на решение липсва необходимото мнозинство, а в случая необходимото мнозинство е най-малко от 8 гласа за СК, тогава се смята, че е налице решение за отхвърляне. Т.е. имаме решение с отрицателен смисъл. Това решение подлежи на отделен съдебен контрол по чл. 36 от ЗСВ. Следователно, от влизане в сила на тази промяна в чл. 33, ал. 4 от ЗСВ следва да се счита, че всяко едно решение на СК, което изисква не по-малко от 8 гласа, но не е събрало тези гласове, има качеството

отделно на индивидуален административен акт, което решение подлежи на обжалване. Решението за отхвърляне, според законодателя, подлежи на обжалване. Всички аргументи, които изложи колегата Дишева са били верни до това изменение на закона. Това е по тълкуването на закона. Вън от това, в момента ние следва да изпълним съдебен акт, който не подлежи на обжалване, той е влязъл в сила и ние сме длъжни да изпълним указанията на ВАС по съответното решение. Но моето скромно мнение е, че няма никаква пречка в дебата, който в момента се развива във връзка с ЕАФ и обсъждане на критериите във връзка с оценката на качествата на колегата по ЕАФ, всеки от нас би могъл да направи своето предложение. Така че предложението на колегата Дишева, че тя държи да се запази оценката, която е в размер на 94 точки, няма пречка отново да бъде коментирана и да бъде аргументирана със съответните аргументи по показателите по тези критерии за експедитивност и дисциплинираност, и другия критерии, който беше по т. 4 и т. 6 от ЕАФ. Така че това е моето мнение. В момента ние сме длъжни да изпълним решението на ВАС и дебата трябва да се ограничи по отношение на това изпълнение на решението. Това е моето мнение.

Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, понеже дебата стана много дълъг по тази точка, то е и необходимо да стане, защото аз само ще кажа, колега Имова, че винаги, дори и преди тази разпоредба да ...винаги се гласува по предложението и то трябва да събере мнозинство, което законът изисква. Ако събере мнозинството, което законът казва, има решение, ако няма - се отхвърля предложението, което се прави. Поради тази причина аз правя процедурно предложение да гласуваме дали да гласуваме по предложението на КАК или да

гласуваме и обсъждане по същество предложението, за което съда е върнал процедурата, което г-н Новански днес прави. /А. Дишева: Съдът му го е върнал или днес го прави?/ Съдът ни го е върнал - този административен акт е отменил и ни е дал указания какво да правим, това е истината. Той не е взел отношение по другите гласувания. Мотивите на съда са единствено по гласуването на Новански.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Искам да задам следния въпрос: след като Вие твърдите, че предишните ни гласувания на практика представляват решения, които подлежат на обжалване, дали ние сме изпълнили нашето задължение да ги съобщим тези решения и да дадем възможност за обжалване?/обсъждат помежду си/

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Новански, заповядайте.

БОЯН НОВАНСКИ: Като адвокат /и слава Богу, че съм такъв!/ аз казах много ясно, че приемам санкционния характер на решението на ВАС, заради това моето предложение за намаляване на точките не е като първото ми предложение тогава, защото приемам санкционния характер. И сега очевидно сме изправени пред ситуация с две алтернативи: първата алтернатива или втората, без значение, е моето предложение за намаляване на точките по тези и тези критерии, както се опитах да ви мотивирам. Втората алтернатива е: предложението на г-жа Дишева, което между другото съвпада с КАК - няма лошо! Така или иначе сме взели решение още тогава, че не приемаме становището на КАК, но сега се явява друго предложение, което е на г-жа Дишева. Но тъй като имам предложение, аз лично, за намаляване на точки, според мен е редно да извикаме г-жа Тодорова, за да има възможност да се защити. И то точно по моето предложение, а не по предложението на г-жа Дишева, респективно на КАК, защото тя не е изразила съображение против предложението на КАК.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Съжалявам, колеги, по тълкуването на чл. 33, ал. 4, което беше цитирано и по това, какво означава предложението да не бъде прието. Налице е решение за отхвърляне, беше цитирано тук. Ние сме в процедура по атестиране, Съдийската колегия е длъжна да проведе атестиране. Предложението на КАК е било „провежда атестиране на съдия Мирослава Тодорова“. Цифровото изражение на атестирането не подлежи на самостоятелен съдебен контрол, освен ако не се променя общата оценка, т.е. от „много добра“ не става „добра“. Това е константна практика на ВАС, не ми е известно да е променена. Т.е. броят на точките сам по себе си не подлежи на обжалване, а в същото време предложението, с което ние сме сезирани, говоря за онова предложение на КАК, е за провеждане на атестиране. В този смисъл, когато сме отхвърлили предложението на КАК за атестиране с 94 точки, това означава ли, че ние сме отказали да атестираме съдия Тодорова и какъв правен интерес би бил за нея налице, след като в рамките на това решение не е ясно дали ние след това ще вземем решение за оценка „много добра“, когато жалбата би била недопустима, повтарям - съгласно константната практика на ВАС - или би била „добра“, нещо, за което към онзи момент дори не е имало предложение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Много ще Ви помоля да подложите на гласуване направеното процедурно предложение по въпроса - ще се занимаваме ли с предложената оценка от КАК или ще правим нещо друго? Когато изчистим този въпрос вече ще можем да канализираме дискусията. Имаше такова процедурно предложение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, до този момент, когато се занимаваме с подобен тип проблематика, ние сме имали като поведение няколко възможности. Да, непоследователно, с двоен

стандарт сме връщали на КАК, гласували сме решенията на КАК със съответния брой точки при атестирането на магистрата, увеличавали сме броя на точките, правили сме го в едно заседание. Намалявали сме броя на точките, правили сме го също в едно заседание и то с много предложения и в едната, и в другата посока. Сега в момента новото, което се случва е, че казваме, че всяко едно от тези решения в тази процедура, подлежи на самостоятелно обжалване, поне такива са доводите изложени от г-н Магдалинчев. С това ние казваме, че всяко едно от тези решения, било то увеличаване с няколко точки или намаляване, представлява индивидуален административен акт, който засяга права и законни интереси на магистрата и подлежи на самостоятелно обжалване. Това казваме сега в момента с тази дискусия.

Тогава да се върнем към спазването на закона, ако така твърдите, че е трябвало да се случи, то тогава казусът „Мирослава Тодорова" отива в друга посока. Още тогава, когато сме гласували тези решения, които не са събрали необходимото мнозинство, както по предложението на КАК, така и по предложението на други колеги, това означава, че още тогава сме нарушили закона и не сме дали възможност на съдия Тодорова да се защити. От тук нататък, това е логиката - в това публично заседание да стане дискусия и всякакви видове предложения, които се направиха - даваме като сигнал. И сега имаме от тук нататък няколко въпроси, които са процедурни. Предложението на КАК е за 94 точки, същевременно г-н Шекерджиев направи предложение за връщане на КАК.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: /отривисто/ Не съм направил такова предложение, никак! Никак не съм направил такова предложение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Направихте такова предложение.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: /без микрофон/ Не, напротив! Казах, че трябва да направим в зависимост от това какво гласуваме. Аз искам отново да ви върна...

ЛОЗАН ПАНОВ: Вие казахте, че предлагате да се върне на КАК.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Не, не съм казала такова нещо. Казах - в зависимост от гласуването, което направим.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Шекерджиев, ако се гласуват 94 точки или ако се гласуват 89 точки, как тогава ще се върне на КАК?

Заповядайте.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви.

Вижте, колеги, ние трябва да решим няколко прости въпроса. Първият въпрос е, къде се намираме в процедурата? Ако въпросът за предложението на КАК е решен, то тогава пред нас стоят две други предложения - това на г-н Новански и това на г-жа Дишева. Ако гласуваме това, на г-жа Дишева, то тогава няма да го връщаме на КАК и, разбира се, то събере 8 гласа. Това, на г-н Новански според мен днес не може да го гласуваме, защото съдия Тодорова има право на възражение. Ако искате ще ви обясня защо няма право на възражение във връзка с предложението на г-жа Дишева, но няма нужда. В този смисъл, аз казвам следното: нека проведем гласуване, защото има спор къде сме. Ако вие смятате, че вече не можем да гласуваме предложението на КАК, това е нещо, което ние трябва да вземем с изрично гласуване, по предложение на г-н Магдалинчев от преди малко, тогава нека гласуваме предложението на г-жа Дишева. Ако предложението на г-жа Дишева не събере необходимите гласове, тогава трябва да дадем възможност на съдия Тодорова да възрази и да гласуваме предложението на г-н Новански. Ако и то не събере 8 гласа, то тогава за нас няма друга възможност освен да върнем на КАК - това

е. Ако смятате, че това е предложение да се върне, то тогава аз го оттеглям.

Колеги, процедурата е следната: имаме атестационна процедура, която започва в КАК на базата на атестационна комисия, която предлага атестационна оценка. Тази оценка, както правилно казахте всички досега, бива няколко вида и има точково изражение. Право на всеки атестиран магистрат е да се запознае с предложението, отправено и прието от КАК и да го възрази пред Съдийска колегия. Това е процесуалният момент, който много прилича на правото на жалба. След като атестираният магистрат се запознае с оценката и смята, че не желае да възрази, то тогава той губи правото да възрази всяка друга оценка, когато тя е по-благоприятна за него - например от 94 на 96, както много пъти сме правили. В случаите обаче, когато в изпълнение на разпоредбата на чл. 205, ал. 4, а именно компетентността на Съдийската колегия, някой направи друго предложение, което е също идентично на това, което прави КАК и то е за по-ниска оценка - било като обща оценка, било като точково изражение, то тогава на практика магистратът е изправен пред предложение на което той е пропуснал възможността да възрази, защото не е искал. Но когато то е по-ниско, тогава трябва да му бъде дадена възможност да възрази. Това беше и причината да кажа, че съдия Тодорова не може да възрази предложението на г-жа Дишева, точно защото е пропуснала този момент, тъй като тя вече е счела, че „много добра“ оценка 94 не следва да бъде възразена. Но когато се предлага „добра“ оценка - 89 точки, то за нея има право на възражение и ние трябва да го осигурим. Кога ще го върнем на КАК? - Ще го върнем тогава, когато нито едно от предложенията не събере 8 гласа или когато считаме, че не са ни ясни фактите. Колеги, ние сме като касация в случая, като инстанция само по правото. А в случая става дума за нещо, което прилича на прескачащо

обжалване. Ето защо правя следното предложение: моля Ви, подложете на гласуване, дали ще гласуваме за пети път предложението на КАК. Ако мнозинството от колегите приемат, че това вече не е необходимо, тогава да гласуваме предложението на колежата Дишева. Ако и то не стане, да продължим нататък, като дадем право на възражение на съдия Тодорова.

ЛОЗАН ПАНОВ: Молбата ми е някой да ми поясни: ако ние гласуваме 89 точки и това представлява индивидуален административен акт в това производство, който подлежи на самостоятелно обжалване пред ВАС, като как ще дадем възможност на съдия Тодорова да направи възражение пред помощния орган, пред същия този административен орган - Съдийска колегия на ВСС, който е постановил този индивидуален административен акт? Ето в тази конструкция ми се губи логиката.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Веднага ще Ви обясня. Колеги,...

ЛОЗАН ПАНОВ: След като тя има жалба до съда и упражни това свое право на жалба...

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: ...до съда срещу това, че няма атестация или в случа, че атестацията ѝ е добра. Съдът се е произнесъл. Към настоящия момент съдия Тодорова няма атестация. Вижте, вярно е, че не е разписано 205, но сходна е ситуацията в дисциплинарното производство. Тогава, когато имате едно предложение за налагане на наказание, след което Съдийската колегия не го приеме, счете, че трябва да бъде наложено ново по-тежко наказание, тя не го връща за изготвяне на ново решение, а дава възможност да се защити пред нас. Е, същото е и с атестацията! Ето защо, аз не виждам причина тогава, когато ние можем да гарантираме правото ѝ на защита чрез явяването пред органа, който взима решението, това да бъде формална причина за връщане на КАК. Защото КАК прави предложение и всеки от

нас може да направи предложение, което има същата тежест. Ето защо пак ще кажа - ако не бъдат приети предложението на КАК и предложението на колегата Дишева, тогава ще ви предлага да уведоим съдия Тодорова за възможността да възрази срещу направеното предложение от колегата Новански, да я изслушаме и да го гласуваме. И ако нищо не събере 8 гласа го връщаме на КАК, на практика за определяне на нова оценка.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други изказвания?

Първото предложение по тази точка е предложението на КАК за приемане на атестацията и комплексна оценка 94 точки, нали така. Колеги, подлагам на гласуване това предложение, това е предложението на КАК.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: /извън микрофона/ Въпросът е дали да гласуваме по предложението на КАК? Не оценка да приемаме тук... Дали да гласуваме предложението на КАК.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, разбрахте ли? - Гласуваме предложението на КАК.

5 гласа „За“; 8 гласа „Против“. Т.е. не се приема предложението да се гласува предложението на КАК.

Подлагам на гласуване предложението на г-жа Дишева. Аргументите, които тя изложи са в мотивите, които КАК е постановил и те са на вашето внимание, и бяха подкрепени от г-жа Пашкунова.

Режим на гласуване за 94 точки: 6 гласа „За“; 7 гласа „Против“. Няма необходимото мнозинство.

/след проведеното явно гласуване/

11. ОТНОСНО: Решение № 14615/30.10.2019 г. на Върховния административен съд - Шесто отделение, по адм. дело № 9273/2019 г., образувано по жалба на Мирослава Стефанова Тодорова срещу

решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 23/16.07.2019 г., т. 22

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

11.1. НЕ ПРИЕМА предложената комплексна оценка "много добра" - 94 /деветдесет и четири/ точки от периодично атестиране на Мирослава Стефанова Тодорова - съдия в Софийски градски съд.

11.2. Решението по т. 11.1. подлежи на обжалване пред Върховния административен съд му в 14-дневен срок от съобщаването му.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Предлагам да не гласуваме в днешното заседание предложението на колежата Новански, то беше мотивирано. Предлагам материалите от днешното заседание да бъдат изпратени на съдия Тодорова, като ѝ бъде указано, че има възможност да възрази направеното предложение във връзка с неговия краен резултат и изразените мотиви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря.

Аз предлагам, в съответствие с тълкуването на закона, което г-н Магдалинчев направи, изрично да уведоим съдия Мирослава Тодорова за правото ѝ да обжалва току-що взетото от нас решение, защото според тълкуването на чл. 33, ал. 4, което /повтарям/ г-н Магдалинчев направи, излиза, че това решение е за отхвърляне на предложението, което аз направих за атестиране с 94 точки и това решение, според неговото тълкуване, подлежи на самостоятелен

съдебен контрол. Трябва да гарантираме, както тук се говори, правото на защита. Нека съдът да отговори на нашия дебат - дали това решение представлява индивидуален административен акт, който подлежи на самостоятелен съдебен контрол и да се произнесе по същество относно законосъобразността на това решение. Едва след това ние можем да продължим нашето производство, но най-първо трябва да уведомим съдията за правото му да обжалва това решение и да видим дали съда ще приеме, както твърди г-н Магдалинчев, че това представлява индивидуален административен акт, че той подлежи на самостоятелен съдебен контрол. Едва след това да продължим по следващите предложения, защото ако съда приеме тази евентуално подадена жалба за допустима, ще трябва да изчакаме резултата, защото той може да каже, че е незаконсъобразно нашето решение, а напротив, че трябва да приемем атестация от 94 точки, такава, каквато е мотивирана в ЕАФ. Това следва от изразеното становище и от дебата, който беше приет.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Три пъти го повторихте! Не възразявам, и така трябва да се случи - да се уведоми този магистрат за това, че има едно негативно решение и да чакаме съдебното производство, ако тя реши да го оспорва. Или работим принципно, или не!

Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ:/обсъждат/ Добре, колеги, предлагам ви тогава да спазим закона, така както беше направено тълкуването му от г-н Магдалинчев и да се изпрати съобщение до г-жа Тодорова, че решението, което взехме в днешното заседание, отхвърля предложението за атестиране на съдия Тодорова, с комплексна оценка 94 точки и тя има право да оспори този акт пред ВАС.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Само едно изречение. Колеги, това наше решение по какъв начин кореспондира на текста на чл. 205, ал. 4,

който е от април 2019 г., че „съответната колегия на ВСС, след преценка на всички обстоятелства приема предложената комплексна оценка на атестиране /в случая не я приехме/ или връща преписката на КАК за изготвяне на нова или определя нова комплексна оценка". Т.е. изцяло е в нашите правомощия, ако ние не сме съгласни с предложената оценка от КАК, да определим нова оценка. Тук въобще не се говори за никакви процедури по отхвърляне, обжалване, след това.../репликирана е/ Не мога да приема това като аргументация.

ВЕРОНИКА ИМОВА: При упражняване на това правомощие ние взехме решение за отхвърляне и нека съдът да каже .../заглушена е/

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, аз предлагам да продължаваме със следващата точка.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, продължаваме със следващата точка от дневния ред.

Заповядайте, г-н Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, следващата точка ми се струва, че би следвало да я разглеждаме с т. 16, тъй като в КАК се предлага да бъде приет за сведение протокол от проведено Общо събрание, но на мен ми се струва, че трябва да го отложим до разглеждане на т. 16, защото става дума за един и същи проблем.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, ако нямате нищо против? Темата по т. 12 е свързана с приетата допълнителна точка от дневния ред.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, аз имам друго предложение - да изтеглим т. 16 и в момента да я приключим заедно с т. 12.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, подлагам на гласуване промяната в дневния ред, като т. 12 бъде гласувана заедно с т. 16. Двете точки са свързани, но все пак ви моля за направеното процедурно предложение, двете точки да ги обсъдим и гласуваме заедно - т. 12 и т. 16.

Режим на гласуване: 13 гласа „За“.

Пристъпваме към разглеждането на т. 12 и т. 16.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Аз предлагам съдия Чолаков да ги докладва и двете, защото става дума само за приемане за сведение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, действително т. 12 и т. 16 са свързани, тъй като това е един динамичен процес, който се развива между мен, председателят на Административен съд - София-град, във връзка с проблема, който възникна с колегата Росица Бузова. След като ние взехме решение за нейното отстраняване от длъжност във връзка с висящо дисциплинарно производство за срок от три месеца, колегата Радков ни сезира с проблем, че колегата Бузова има огромен брой дела, които не са от категорията обявени за решаване, но по които няма никакво произнасяне години наред. Чудихме се как точно да излезем от тази ситуация и аз му предложих, че единствения вариант е, да се извърши промяна в правилата, които да бъдат създадени заради този случай at hoc, за да може той да има основание да преразпредели тези дела, които тя е получила на доклад и по които тя не е извършвала никакви процесуални действия. Съответно, в поредицата на тези разговори беше изготвен този протокол на Общото събрание, който ви е изпратен и там вече проблемът е решен по отношение на делата, които са на бюрото ѝ и по които тя не е извършвала никакви процесуални действия откакто са ѝ разпределени. Тогава възникна следващия проблем, тъй като имаше протоколи по които тя е обявила за решаване дела, но тези протоколи не са подписани от май и юни месец. Съответно адвокатите и страните казаха „нашите дела не са обявени за решаване“, искаме да бъдат включени и те в тази група, защото при положение, че няма протокол, който е обявен, означава, че делото не е обявено за решаване. Наложих се и с тези дела да се занимаваме в този процес.

Ежедневно при мен постъпват молби от граждани, от страни, от адвокати, във връзка с това, че делата не се пишат от толкова време. Последният обявен акт от колегата Бузова е от 15 май 2019 г. от май до ноември месец тя не е обявила нито един съдебен акт. Ние дадохте толеранс три месеца за изготвяне на съдебните актове, аз не смятам, че трябва да чакаме повече. Тя си е подала оставката, едномесечният срок е изтекъл. Мисля, че е в интерес на правосъдието тези дела да бъдат преразпределени и да бъдат приключени, защото това удря върху имиджа на административното правораздаване на АСГ и на цялата съдебна система, при положение, че при нас в административните съдилища всичко се движи качествено, бързо, в срок, едно такова нещо за нас е непостимо. Мисля, че и за Съдийска колегия е така и ще ви моля да уважим искането на колегата Бузова и да бъде освободена като съдия в Административен съд - София-град. Аз друго решение на проблема не виждам.

ЛОЗАН ПАНОВ: Пред нас са две точки - т. 12 и т. 16. По т. 12 предлагам да я приемем за сведение, а по т. 16 да приемем предложението. Намирам, че с оглед обстоятелството, че няма произнасяне на КАК да кажа, че не е необходимо такова според мен. Ще ви кажа моето тълкуване. Имаме произнасяне на КАК на 16.09.2009 г. по молбата на г-жа Бузова. Впоследствие обаче имаме решение на СК от 24.09., с което не уважаваме направеното искане. По същество, искането на г-н Чолаков от 18.11. фактически няма произнасяне на КАК, но отново казвам - за мен това не е пречка. Изложените аргументи ги споделям, не мисля, че е необходимо да се отлага, да се обръщаме към КАК да има становище. Това би означавало прекалено формализиране на самата процедура. Мисля, че казусът е ясен за всички и това, което според мен трябва да направим, е да приемем за сведение т. 12 и да

уважим предложението за освобождаването на съдия Бузова по т. 16 от дневния ред. В този смисъл ще бъде моето гласуване.

Г-н Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, аз заявявам, че ще гласувам против искането за гласуване на оставката. Действително сме изправени пред изключително тежка хипотеза на немарливост, пренебрежително отношение и за нарушаване на справедливостта и по отношение на субектите, които са предмет на тези дела. Толкова бездействие, досега не се е случвало! Междувременно изцяло споделям аргументите на г-н Чолаков, че тези дела трябва да се преразпределят. Общото събрание на АССГ е приело решение, с което променя своите правила в тази посока. Това ще даде възможност всички тези дела, които са били на нейн доклад, да бъдат пренасочени и разгледани от други колеги от същия съд. Същевременно има образувано дисциплинарно производство за точно това тежко нарушение от страна на съдия Бузова. Това дисциплинарно производство е за „дисциплинарно освобождаване от длъжност“, поради тези нарушения. Фактически ако гласуваме нейната оставка приключват нещата, ще прекратим утре и производството дисциплинарно. Това означава, че тя ще си получи обезщетенията за 10 или 15 години, не знам колко има да получава, и ще излезе от системата. Ние ще я „наградим“ за бездействието ѝ, което е в продължение на три или четири години. И за това бездействие ние ще ѝ кажем - ето Ви парите, ето Ви обезщетението, бъдете здрава и щастлива! А хората, че 3-4 години чакат да се постанови съдебния акт, това е без значение. Затова казвам: аз ще гласувам против. Да си продължи дисциплинарното производство, колкото е възможно по-бързо да приключи, делата да се преразпределят между колегите и да приключи.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Обявени за решаване как да ги преразпределим?

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Гроздев, заповядайте.

СТЕФАН ГРОЗДЕВ: Искам само да ви уведомя, че дисциплинарното производство за съдия Бузова е насрочено за утре от 13, 30 и е първото такова заседание, което ще се проведе при редовна процедура по призоваването на съдия Бузова.

Благодаря ви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Имова, заповядайте.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Колеги, с оглед всички данни, които се изнесоха от колегите и факта, че утре предстои разглеждане на дисциплинарното дело по производството срещу съдия Бузова, за изключително немарливото поведение и бездействие месеци наред, даже години, и в определения от нея дори срок на удължено предизвестие, даже ние го определихме и даже мисля, че бяхме определили дата за освобождаването й...

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Не сме определили дата. Казахме до ...

ВЕРОНИКА ИМОВА: Добре, но при всички случаи виждаме упоритото бездействие на колегата да си изпълни магистратските задължения по изписване на обявените за решаване дела. В този случай ви предлагам да приемем за сведение протокола от Общото събраине на административните съдии и да отложим произнасянето по т. 16, като изчакаме развитието на производството по дисциплинарното дело, защото това е класически пример за неизпълнение на служебни задължения, които уронват престижа на съдебната власт. Аз не виждам друг такъв пример в нашата практика.

ЛОЗАН ПАНОВ: Имаме предложение за отлагане, нали така.

Г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, с оглед информацията, която г-н Гроздев ни предостави, а именно, че предстои първото редовно заседание по делото, това предполага, че делото няма да бъде решено в предстоящото заседание, защото тепърва ще се събират доказателства, становища по тях и т.н. Поради което аз не считам, че предложението да го отложим и да изчакаме приключването на дисциплинарното дело, е оптимално в случая. С оглед създалата се ситуация бих подкрепила предложението на г-н Чолаков да гласуваме решението за освобождаване на съдия Бузова в настоящото заседание. Това е моето предложение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Преди да дам думата на г-н Чолаков. Имаме предложение, което е направено от съдия Чолаков, предложението за освобождаване, считано от датата на вземане на решението. Както вече се каза, това е първото заседание на дисциплинарния състав и ние не знаем колко време ще продължи едно такова дисциплинарно производство. И още нещичко: не случайно т. 16, заедно с т. 12 я разглеждаме в едно заседание и заедно, защото в крайна сметка колегите от АСГ също чакат какво ще се случи, за да може от тук нататък да продължат с бъдещо, евентуално преразпределение на тези дела. Ако се изчака още повече, очевидно ще поставим в положение съдиите и страните да продължат още произнасяне по тези дела. Аз ще подкрепя предложението за освобождаване и няма да подкрепя предложението за отлагане.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, аз споделям изцяло аргументите, за отлагане. Но, разберете, в случая трябва да приемем баланс между интересите на правосъдието, което трябва да намери приоритет пред това дали колегата Бузова ще си получи обезщетенията. Да, не е справедливо! Няма как да е справедливо тя да получи тези обезщетения при положение, че не си е изписала делата с години. Не е справедливо

и за колегите от Административен съд - София-град, които освен, че получиха като „бонус“ нейните дела, по които тя въобще не се е произнасяла по администриране, сега ще получат и тези, които следва да бъдат върнати отново в зала, да се произнесат по същество. Но между тези дела, колеги, има бързи производства с неизписани актове от две години. Нали разбирате, че това, което каза колегата Гроздев, че утре ще има заседание дисциплинарния състав, никой не знае дали той ще приключи това дисциплинарно производство. И отново ще се съберем декември месец, и отново ще има нещо, поради което няма да освободим колегата Бузова. Аз подкрепям моето предложение и ще гласувам за освобождаване на колегата Бузова, защото това е единствената ни възможност при тази ситуация. Всеки ден имам жалби от страни, няма вече какво да отговарям на хората, неудобно ми е.

ЛОЗАН ПАНОВ: Само още един аргумент в подкрепа на казаното. На 24.09. всъщност не е гласувано освобождаването ѝ и е дадена възможност в поне тримесечен срок да може да изпише делата. Какво постигаме в този краен резултат? - Няма изписване на делата, колегите от Административен съд - София-град са поставени в това положение и очакват преразпределение на делата. И още нещичко - възнаградението на магистрата продължава да се изплаща. При това положение при едно евентуално наше отлагане какво ще се постигне като резултат? Само това ще поставя като въпрос, не искам отговор, разбира се, от никого.

Ще подложа на гласуване предложението, което е по процедурата за отлагане разглеждането на точката, направено от г-жа Имова.

Режим на гласуване.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Само една подробност да ви кажа, колеги: всички обявени за решаване дела се намират в съда, а тя не идва на работа.

ЛОЗАН ПАНОВ: Преди гласуването, г-жа Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Оттеглям си точката за отлагане, защото случаят е драстичен. В интерес на правосъдието, на колегите и на гражданите, просто не виждам друго разрешение. Но трябва бърза законодателна промяна по този въпрос, защото не може да се толерира едно такова незаконосъобразно поведение, което уронва престижа на съдебната власт. В случаите, в които освобождаваме магистрат, след като е преминал срока за предизвестие, след като и самият магистрат е поискал да се продължи срока на предизвестие за изписване на делата, но в този срок той не е изпълнил задълженията си, в тези случаи трябва да има най-строга санкция. И санкцията следва да бъде „дисциплинарно освобождаване от длъжност“, но такава възможност в закона все още няма. Аз имам убеждението, че е настъпил момент законът да бъде променен и да се уредят тези хипотези. Те са много редки в практиката на съдилищата, но все пак съществуват и затова трябва да бъдат уредени, защото ние търпим негативите на уронения престиж на правосъдието, което е недопустимо. Но в случая оттеглям предложението, защото виждам, че друга възможност няма да се защити интереса на правосъдието, за съжаление.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре, имаше предложение, вече няма предложение. Няма защо да го подлагам на гласуване.

По същество, г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз имах изказване по процедурното предложение, няма да говоря с оглед на оттеглянето му. Понеже не знам как ще се развие гласуването по същество, аз искам да заявя, че ще подкрепя предложението и в тази връзка ще се позова на Решение

№ 1/31.01.2017 г. по конституционно дело № 6/2016 г., с което е обявена за противоконституционна разпоредбата на чл. 166, ал. 3 от ЗСВ, относно невъзможността за освобождаване поради подаване на оставка на магистрат при висящо срещу него дисциплинарно производство, до приключване на това производство споделям всички аргументи, но нека да държим сметка за това какво постанови в конкретния случай Конституционният съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Ако няма други изказвания, колеги, по т. 12 - приема за сведение.

Режим на гласуване: 13 гласа „За“.

/след проведеното явно гласуване/

12. ОТНОСНО: Протокол от Общо събрание на съдиите в Административен съд - София-град, проведено на 29.10.2019 г., във връзка с промяна в Правилата за разпределение на делата и преразпределение на висящите дела на съдия Росица Борисова Бузова

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА СВЕДЕНИЕ Протокол от Общо събрание на съдиите в Административен съд - София-град, проведено на 29.10.2019 г., във връзка с промяна в Правилата за разпределение на делата и преразпределение на висящите дела на съдия Росица Борисова Бузова.

ЛОЗАН ПАНОВ: Сега подлагам на гласуване т. 16. Диспозитивът е: Освобождава, на основание чл. 165, ал. 1, т. 2 от

Закона за съдебната власт, Росица Борисова Бузова от заеманата длъжност „съдия“ в Административен съд - София-град, считано от датата на вземане на решението.

Режим на гласуване: 11 гласа „За“; 2 гласа „Против“.

/след проведеното явно гласуване/

16. ОТНОСНО: Предложение относно освобождаване на Росица Борисова Бузова от заеманата длъжност „съдия“ в Административен съд - София-град

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

ОСВОБОЖДАВА, на основание чл. 165, ал. 1, т. 2 от Закона за съдебната власт, Росица Борисова Бузова от заеманата длъжност „съдия“ в Административен съд - София-град, считано от датата на вземане на решението.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме със следващата точка от дневния ред, т. 13. Кой ще я докладва? Г-жо Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, във Висшия съдебен съвет е получено писмо от председателя на Националното бюро за правна помощ, в което са представени резултатите от проект „Стратегически реформи в Националното бюро за правна помощ“, който е осъществен с финансовата подкрепа на Оперативна програма „Добро управление“, съфинансирана от Европейския съюз. В изпълнение на този проект са разработени и утвърдени от Националното бюро за правна помощ минимални стандарти за предоставяне на правна помощ от съдилищата и унифицирани процедури за предоставяне на такава помощ от съда.

Разписани са критерии и подходи при допускане на правна помощ, както и механизъм за служебно събиране на информация за социалния статус на лицата, кандидатстващи за правна помощ.

Предлага се Съдийската колегия, в изпълнение на функциите си по чл. 30, ал. 5, т. 5 от Закона за съдебната власт, да приеме решение по отношение на въвеждането на стандартите и Унифицираните процедури от съдилищата, като информира административните ръководители и им укаже същите да се съобразяват с тези стандарти и процедури при прилагане на Закона за правна помощ, за да се осигури еднаква съдебна практика, тъй като ние, знаете, сме разглеждали такива случаи, в които поради липса на реквизити в съдебен акт при предоставяне на правна помощ Националното бюро отказва назначаването на искания защитник.

Колеги, спазени са и са съобразени добри европейски практики при изготвянето на тези стандарти. Те са публикувани на интернет страницата на Националното бюро за правна помощ и съответно са разписани задължения на съда при предоставяне на правната помощ, като е очертан обхватът ѝ, нейната своевременност при недопускане на дискриминация; изготвени са правила и форми за информиране на гражданите; съответно разработени са образци на молби, примерни образци на съдебни актове със съответни реквизити; ред за разглеждане на сигнали относно качеството при предоставяне на правната помощ, както, разбира се, и процедури за предоставяне на правна помощ от съответните адвокатски съвети.

Ето защо, предлагаме да изпратим препоръките за въвеждането на тези стандарти за правна помощ от съдилищата, ведно с унифицираните процедури и съответните минимални стандарти на съдилищата за запознаване, както и да укажем на административните

ръководители да се съобразяват със същите при предоставяне на правна помощ.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Димитрова, имате думата.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Аз се противопоставям на приемането на подобно решение с подобно съдържание. Първо, Висшият съдебен съвет не може и не би следвало да си позволява да дава указания по правото, а тук говорим за право. Материалното и процесуално право по въпроса за предоставянето на правна помощ е разписано в Закона за правната помощ и в процесуалните закони, и там е редът, по който съдиите предоставят или отказват, респективно, правна помощ, при положение, че отказът пък подлежи на инстанционен контрол. Няма как ние да указваме как да се прилага закон.

На следващо място, не можем да укажем на административните ръководители да спазват стандарти и унифицирани процедури, при положение, че предоставянето на правна помощ е процесуално действие, извършвано от съдиите по делата. Могат да се приемат процедури и стандарти, които да важат между адвокатите, назначаваните адвокати и адвокатските съвети, между адвокатските съвети и националните бюра за правна помощ, може да има някакви процедури за комуникация между съдилищата и адвокатите, както са изградени в много съдилища и тука има и някакви предложения в тази връзка, но не може да се приемат стандарти и процедури при наличието на закон, според мен. Ако има противоречива или неправилна практика, има кой да се произнася по нея и това е там където подлежат на инстанционен контрол - горната инстанция, или Върховният касационен съд. Ето защо, аз ви предлагам диспозитивът на това решение - да изпратим за информация на съдилищата проекта с предложените стандарти за предоставяне, отчетност и контрол на правната помощ и унифицирани процедури, който проект, защото това е проект на

Националното бюро за правна помощ, да бъде поставен на интернет страницата на съответния съд, по преценка, или да има препратка към страницата на Националното бюро за правна помощ за информираност на гражданите, обществото, които биха могли да ползват правна помощ. Но да се предлагат, включително образци на съдебни актове по въпроса, мисля че не е редно.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, тука не става дума за указване на съдилищата как да спазват процесуалното и материално право. Не, не пише така. Става дума за нашите задължения по чл. 30, ал. 5, т. 5, която гласи, че Съдийската колегия решава въпроси от организацията на дейността на съответната система от органи на съдебната власт. Следователно, ние с нищо не задължаваме съдилищата, ние ги информираме за тези разработки на стандарти и унифицирани процедури от Националното бюро. Това е в контекста на взаимодействието на съдилищата с Националното бюро за правна помощ при осъществяване на процедурите по предоставяне на правна помощ. Съответните примерни молби на молби, на заявления за гражданите, които искат било служебен защитник, когато е предвидена задължителна защита; било назначаването на адвокат, когато няма възможност да упълномощят такива, би улеснило и гражданите, би улеснило и съдилищата, и пак казвам - би преодоляло противоречия и неразбиране между съдилища и Националното бюро за правна помощ по прилагането на закона, т.е. то е насочено изцяло към еднакви практики и към преодоляване на трудности, свързани с процедурите по назначаване на защитници, тъй като, пак казвам, имахме, мисля случаят беше в Благоевград, когато беше отказано правна помощ, заради липса на реквизити. Тоест, това е изцяло за улесняване работата на съдилищата и на гражданите, които искат предоставяне на правна

помощ. По никакъв начин не интервенираме нито в правораздавателната дейност за каквото знаем, че е налице забрана, нито пък даваме задължителни указания по прилагането на правото. Идеята е да се информират съдилищата, да знаят за тези минимални стандарти и, разбира се, да бъдат улеснени в тази, бих казала, тя е по-голямата част техническа дейност по издаване на актове по предоставяне на помощ, самите стандарти са изцяло съобразени с процесуалното законодателство по отношение на възможността за предоставяне на правна помощ, предпоставките, условията. Става дума наистина за техника и за улесняване на самата дейност по предоставяне чисто в технически смисъл.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Димитрова, заповядайте.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Още повече, тогава, държа да се поправи този диспозитив, защото в него чета дословно: „Указва на административните ръководители, че следва да прилагат...“. Тези минимални стандарти, изчитайки проекта, представляват преписване на закона. Това не са никакви стандарти и когато има закон..., първо ние не сме органът, който ще каже нещо подобно на съдилищата как да прилагат законите; второ, не можем по никакъв начин да ги задължим. Ако целта е чисто информативна, да ги изпратим за сведение и да преценят дали ще ги ползват или няма да ги ползват. Не можем да задължим когото и да било, когато съществува законова процедура, да ползва някаква форма. Още повече, че този проект е прекалено закъснял. Проблемът съществуваше и може би още съществува в отчетността при назначаването на адвокатите, при отчетността пред Националното бюро за правна помощ. Имаше проблем в самата комуникация между съдилищата и адвокатските съвети, в смисъл докато се напаснат да се случва по-бързо, но вече този проблем е изчистен и почти всеки съд го е решил по някакъв начин. Сега, да наложим нещо,

за да развалим една работеща вече система, мисля че не е много подходящо. Нека да ги имат предвид, ако някой реши, че може да се ползва, окей, но не съм съгласна, че трябва да налагаме каквото и да било във връзка с правната помощ и ако може да сменим тази дума „указва на административните ръководители“ - изпраща за сведение и евентуално поставяне на интернет страниците за информация.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Димитрова, само по отношение на текста. Тъй като едната дума е „указва“, а другата „следва да“. Ако избягаме от тази формулировка, нещо примерно като „информира“ или „уведомява административните ръководители, че при предоставянето на правна помощ са приети минимални стандарти...“ - така, така, така, публикувани на интернет страницата на Националното бюро за правна помощ. По този начин ще има информативен характер, а не указателен характер, от който очевидно всички бягаме. Като текст, в смисъл - уведомява административните ръководители. Това е моето предложение. Разбира се, готов съм да дискутираме. /Б. Димитрова: Да изпратим проекта за сведение./ За сведение, да. За сведение, че са изготвени такива Минимални стандарти, публикувани на страницата на Националното бюро, но само дотолкова. /Б. Димитрова: Да. Да не стане така.., ще започнат да изпълняват!?!/ Нали така? Това е идеята.

Г-н Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: Да. Да се чуди човек как съдилищата са прилагали правната помощ на гражданите без стандарти?! Проблемът на правната помощ не е в съдилищата. Не съм чул да е отказана такава, с редки изключения, разбира се. Проблемът е в Националното бюро за правна помощ и адвокатските колегии. В тази връзка съм абсолютно съгласен с предложението на г-жа Димитрова да го приемем за сведение. /Б. Димитрова: Да го изпратим за сведение./

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз изцяло подкрепям само да им го изпратим за сведение, като мен леко ме подразни писмото, което е изпратено до Висшия съдебен съвет. Зачетох го и там знаете ли какво пише? /Б. Димитрова: Знаем, знаем./ Че ние трябва да приемем решение за въвеждане и прилагането на стандартите от съдилищата, като изпратим окръжно писмо до председателя на Върховния касационен съд, Върховния административен съд, както и председателите на съответните съдилища. Е, ако това не е намеса в работата на правораздаването, не знам кое е!? Нямаме такива правомощия. Някой си е правил проект, предложил ни го е, ще го изпратим да се запознаят колегите, ако искат да се съобразяват, ако искат не, това си е тяхно суверенно право.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Много интересен дебат, между другото, и се чудя дали ние по този начин сме подхождали в други случаи, когато ни се предоставят резултатите от изпълнението по конкретни проекти, финансирани от някаква оперативна програма, в случая мисля, че беше „Добро управление“. И се чудя защо подхождаме различно. Аз също считам, че в случая приемането на тези стандарти изобщо не навлиза в правораздавателните функции на съдилищата, наистина изобщо. И чета предложенията накрая в унифицираните процедури по точка 1 до 5, към които се препраща с т. 2 от решението на Комисията по правни въпроси. Само точка първа ще ви зачета: Агенцията за социално подпомагане... Ето тук, - документите, които издават компетентните административни органи при поискване от органите, предоставящи правна помощ са за нуждите на производството за предоставяне на правна помощ, касаят конкретно лице, по чието искане е образувано производството и удостоверяват наличие на някое и от законоустановените предпоставки за предоставяне на правна помощ и т. 1 казва: „Агенцията за социално

подпомагане чрез своите регионални структури на областно и общинско ниво, въз основа на данните от регистрите, които води, издава и предоставя при необходимост следните документи, свързани с предоставянето на правна помощ: ..." - само две точки ще ви прочета от тях: „Заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане“, че лицето кандидат за правна помощ получава месечни социални помощи по чл. 9 или чл. 10 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане.". Следващо: „Удостоверение, подписано от директора на дирекция „Социално подпомагане“, че лицето, кандидат за правна помощ отговаря на условията за получаване на месечни, социални помощи по чл. 9 и 10 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане.". Надолу следва изброяване на други документи, които могат да бъдат издавани от Агенцията за социално подпомагане. Точка втора е свързана с подобно описание на документите, които могат да бъдат издадени от Националния осигурителен институт чрез съответните териториални поделения. Точка три е за документите, които може и следва да бъдат събрани от Агенция по заетостта. Точка четири - от Националната агенция по приходите. Точка пет - от Агенция по вписванията.

Тоест, всичко това, спестявам си подробното четене, всичко това е предназначено да помогне на съдилищата, на съдиите при прилагането на съответните нормативни изисквания. Аз не виждам какъв е проблемът и къде тук се съзира намеса в правораздавателната функция на съдилищата? Не знам защо изобщо се води този спор? И, между другото, необходимостта от работата по подобен проект е преценена не от изпълнителя по проекта, а от, как се казва, ръководния орган.../Цв. Пашкунова: Управляващия орган./ ... от управляващия орган, да, благодаря, от управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“. Тоест, това е компетентният орган, който, образно

казано, има правомощието да разреши изразходването на средства по тази оперативна програма. Той одобрява проектното предложение, в случая това е сторено, но което е по-същественото - аз не съзирам тук намеса в правораздавателната функция на съдилищата. Иначе, нека да коригираме предложения диспозитив за решението, но нека да не игнорираме работата по този проект, а и други подобни. Аз се чудя защо ние процедираме различно в различните случаи?

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Димитрова, заповядайте.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Една реплика само. Г-жо Дишева, съдиите добре знаят как да прилагат законите и какви документи да изискват. Неслучайно предложих това да бъде за информативни цели. Те ще преценят дали и как да ги прилагат.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, оттук-нататък имаме предложение, което е от Правна комисия. /Цв. Пашкунова: Няма пречка да бъде вместо „указва“ „уведомява“, ако това е притеснителното./ Да, аз също не виждам пречка. /Цв. Пашкунова: Продължавам да считам, че това не е намеса. Това е за улесняване на съдиите. Това е идеята по проектите.; Кр. Шекерджиев: Уведомява, че следва да прилагат...?/ Не, не ме чухте. Уведомява, че са приети минимални стандарти или изготвени стандарти, публикувани на интернет страницата на Националното бюро за правна помощ, в относимата им част.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ние това решение сме го взели на Правна комисия. Първо трябва да бъде подложено на гласуване предложението на комисията.

ЛОЗАН ПАНОВ: Разбира се, разбира се. Г-жа Пашкунова не може да го промени сама. /Ат. Дишева: Още повече, че там има и прокурори, и те са гласували в подкрепа./ Добре. Предложението е първо да гласуваме предложението на Правна комисия. Режим на гласуване. Два гласа „за“, седем гласа „против“. Не се приема.

Добре, редакцията нека да бъде - уведомява административните ръководители, че са изготвени минимални стандарти за предоставяне, отчетност, да не го чета текста целия, публикувани на интернет страницата на Националното бюро за правна помощ, в относимата им част.

Режим на гласуване. /Гласове: И т. 2 също./ Да, да. /Б. Димитрова: По т. 2 предлагам да отпадне частта „и изпълнение в частта по т. 1-5.“/ За сведение само да остане. Нали това имате предвид? Да. И т. 2 да завърши със „за сведение“ - точка.

Девет гласа „за“. Благодаря ви.

/след проведеното явно гласуване/

13. ОТНОСНО: Препоръки за въвеждането на стандарти за правна помощ от съдилищата, унифицирани процедури и примерни съдебни актове за правна помощ

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

13.1. УВЕДОМЯВА административните ръководители на съдилищата, че са изготвени Минимални стандарти за предоставяне, отчетност и контрол на правната помощ в съдебната фаза, както и Унифицирани процедури за предоставяне на правна помощ/съдебна фаза/ и ясни критерии и подходи при допускане на правна помощ/съдебна фаза/ за лица по чл. 22 от ЗПП, в това число и за лица от уязвими групи и разработване на механизъм за служебно събиране на информация за социалния статус на правоимащите лица, публикувани на интернет страницата на Националното бюро за правна помощ.

13.2. ИЗПРАЩА препоръките за въвеждането на стандарти за правна помощ от съдилищата, унифицирани процедури и примерни съдебни актове за правна помощ, на административните ръководители на съдилищата, за сведение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 14. Заповядайте.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 14 е предложение в случая въз основа на доклад от директор дирекция „Международна дейност“ да бъдат командировани за участие в редовна среща на лица за контакт в Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела в Хелзинки, Финландия, за периода 3 - 6 декември 2019 г. членовете на тази мрежа, а именно Деян Атанасов - съдия в Районен съд - Габрово, Борис Динев - съдия в Софийски районен съд и Весела Гълъбова Илиева - съдия в Районен съд - Варна.

Да докладвам, че пътните разходи, както и разходите за две нощувки са за сметка на организаторите. А разходите за една нощувка, дневни пари за четири дни, както и разходите за медицински застраховки са за сметка на Висшия съдебен съвет, за което имаме съгласие от страна на Бюджетна комисия.

ЛОЗАН ПАНОВ: Изказвания няма. Режим на гласуване по т. 14, докладвана от г-н Шекерджиев. Дванадесет гласа „за“. Благодаря ви.

/след проведеното явно гласуване/

14. ОТНОСНО: Проект на решение за командироване на членове на Националната съдебна мрежа по граждански и търговски дела в Република България за участие в редовна среща на лицата за контакт на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски

дела, която ще се проведе в гр. Брюксел, Белгия, в периода 4-5 декември 2019 г.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

14.1. КОМАНДИРОВА за участие в редовна среща на лицата за контакт на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, която ще се проведе в гр. Брюксел, Белгия, за периода 3-6 декември 2019 г., следните лица:

14.1.1. Диян Димитров Атанасов - съдия в Районен съд гр. Габрово;

14.1.2. Борис Константинов Динев - съдия в Софийски районен съд;

14.1.3. Весела Иванова Гълъбова-Илиева - съдия в Районен съд гр. Варна.

14.2. Пътните разходи, както и разходите за 2 нощувки са за сметка на организаторите на срещата.

14.3. Разходите за 1 нощувка по фактически размер, дневни пари за 4 дни, както и разходите за медицински застраховки, са за сметка на Висшия съдебен съвет.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с последната точка от дневния ред, т. 15.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 15 е отново от същата дирекция и тя е предложение да бъдат приети за сведение изготвени доклади от членове на Националната съдебна мрежа, това е същата мрежа, по граждански и търговски дела, във връзка с проведена среща на 24 - 25 октомври т.г. в Хелзинки, Финландия, както и предложение

изготвените доклади, приложени към точката, от участниците в срещата, да бъдат публикувани на страницата на Висшия съдебен съвет.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, няма изказвания. Режим на гласуване по последната точка от дневния ред. Дванадесет гласа „за“.

/след проведеното явно гласуване/

15. ОТНОСНО: Проект на решение за приемане на доклад от членове на Националната съдебна мрежа по граждански и търговски дела в Република България от участие в 76-та редовна среща на лицата за контакт на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, проведена в периода 24-25 октомври 2019 г., в гр. Хелзинки, Финландия

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

15.1. ПРИЕМА ЗА СВЕДЕНИЕ доклад от членове на Националната съдебна мрежа по граждански и търговски дела в Република България от участие в 76-та редовна среща на лицата за контакт на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, проведена в периода 24-25 октомври 2019 г., в гр. Хелзинки, Финландия.

15.2. ВЪЗЛАГА на дирекция „Международна дейност и протокол“ в АВСС да публикува доклада по т. 15.1 на Интернет страницата на ВСС, както следва: - *Доклад от членове на Националната съдебна мрежа по граждански и търговски дела в Република България от участие в 76-та редовна среща на лицата за контакт на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, проведена в периода 24-25 октомври 2019 г., в гр. Хелзинки,*

Финландия - в раздели „Международна дейност/ Доклади анализи и решения/ Доклади от международни срещи“ и Международна дейност/ Международно сътрудничество/ Международни организации/ Европейска съдебна мрежа по граждански и търговски дела.

ЛОЗАН ПАНОВ: Поради изчерпване на дневния ред, закривам заседанието на Съдийската колегия.

Закриване на заседанието - 12,35 ч.

Стенографи:

Катя Симова

Лидия Здравкова

Таня Младенова

Зоя Костова

/Изготвен на 25.11.2019 г./

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ЛОЗАН ПАНОВ